

ร่างพระราชบัญญัติศูนย์กลางการประกอบธุรกิจทางการเงิน พ.ศ.
(นายสรรเพชญ บัญญามณี กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติศูนย์กลางการประกอบธุรกิจทางการเงิน
พ.ศ.

หลักการ
ให้มีกฎหมายว่าด้วยศูนย์กลางการประกอบธุรกิจทางการเงิน

เหตุผล
เพื่อส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางทางการเงินของโลกและดึงดูดผู้ประกอบธุรกิจทางการเงินจากต่างประเทศให้มาประกอบธุรกิจในไทย จึงต้องมีการกำหนดแนวทางในการส่งเสริมและกำกับดูแลแก่ผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมายโดยเฉพาะ รวมถึงการให้สิทธิประโยชน์ต่าง ๆ อันจะช่วยพัฒนาระบบนิเวศของอุตสาหกรรมการเงิน รวมถึงพัฒนาบุคลากรและโครงสร้างพื้นฐานให้สอดคล้องกับความต้องการของบริษัทด้านการเงินระดับโลก จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ศูนย์กลางการประกอบธุรกิจทางการเงิน
พ.ศ.

.....
.....
.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยศูนย์กลางการประกอบธุรกิจทางการเงิน
พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล
ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๗ และมาตรา ๔๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้การ
กำกับดูแลการประกอบธุรกิจเป้าหมายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางทาง
การเงินโลก อันจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาระบบนิเวศของอุตสาหกรรมการเงินของประเทศ ซึ่งการตรา
พระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

.....

.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติศูนย์กลางการประกอบธุรกิจทางการเงิน
พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป เว้นแต่บทบัญญัติในหมวด ๔ หมวด ๕ และหมวด ๖ ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามร้อยหกสิบวัน
นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“ผู้ประกอบธุรกิจ” หมายความว่า นิติบุคคลที่ได้รับอนุญาตตามประเภทและขอบเขต
การประกอบธุรกิจเป้าหมายจากคณะกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้

“ธุรกิจเป้าหมาย” หมายความว่า ธุรกิจดังต่อไปนี้

- (๑) ธุรกิจธนาคารพาณิชย์
- (๒) ธุรกิจธนาคารดิจิทัล
- (๓) ธุรกิจบริการการชำระเงิน
- (๔) ธุรกิจหลักทรัพย์
- (๕) ธุรกิจสัญญาซื้อขายล่วงหน้า
- (๖) ธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล

(๗) ธุรกิจประกันภัย

(๘) ธุรกิจนายหน้าประกันภัยต่อ

(๙) ธุรกิจทางการเงินหรือธุรกิจอื่นที่เกี่ยวข้องหรือสนับสนุนธุรกิจทางการเงิน

ตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

“ธุรกิจธนาคารพาณิชย์” หมายความว่า ธุรกิจธนาคารพาณิชย์ตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน

“ธุรกิจธนาคารดิจิทัล” หมายความว่า ธุรกิจธนาคารดิจิทัลตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน

“ธุรกิจบริการการชำระเงิน” หมายความว่า ธุรกิจบริการการชำระเงินภายใต้การกำกับตามกฎหมายว่าด้วยระบบการชำระเงิน

“ธุรกิจหลักทรัพย์” หมายความว่า ธุรกิจหลักทรัพย์ตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

“ธุรกิจสัญญาซื้อขายล่วงหน้า” หมายความว่า ธุรกิจสัญญาซื้อขายล่วงหน้าตามกฎหมายว่าด้วยสัญญาซื้อขายล่วงหน้า

“ธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล” หมายความว่า ธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัลตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล

“ธุรกิจประกันภัย” หมายความว่า การประกอบธุรกิจประกันชีวิตตามกฎหมายว่าด้วยการประกันชีวิต หรือการประกอบธุรกิจประกันวินาศภัยตามกฎหมายว่าด้วยการประกันวินาศภัย

“ธุรกิจนายหน้าประกันภัยต่อ” หมายความว่า การประกอบธุรกิจเป็นนายหน้าประกันชีวิตต่อตามกฎหมายว่าด้วยการประกันชีวิต หรือการประกอบธุรกิจนายหน้าประกันวินาศภัยต่อตามกฎหมายว่าด้วยการประกันวินาศภัย

“ผู้มีอำนาจในการจัดการ” หมายความว่า

(๑) ผู้จัดการ รองผู้จัดการ ผู้ช่วยผู้จัดการ กรรมการที่เป็นผู้บริหารของผู้ประกอบธุรกิจ หรือผู้ซึ่งมีตำแหน่งเทียบเท่าที่เรียกชื่ออย่างอื่น

(๒) บุคคลซึ่งผู้ประกอบธุรกิจทำสัญญาให้มีอำนาจในการบริหารงานทั้งหมดหรือบางส่วน หรือ

(๓) บุคคลที่ตามพฤติการณ์มีอำนาจควบคุมหรือครอบงำผู้จัดการหรือกรรมการ หรือการจัดการของผู้ประกอบธุรกิจ ให้ปฏิบัติตามคำสั่งของตนในการกำหนดนโยบายหรือการดำเนินงานของผู้ประกอบธุรกิจ

“ผู้ถือหุ้นรายใหญ่” หมายความว่า บุคคลที่ถือหุ้นหรือมีไว้ซึ่งหุ้นของผู้ประกอบธุรกิจเกินร้อยละสิบของหุ้นที่จำหน่ายได้แล้วทั้งหมด และให้นับรวมหุ้นที่ถือโดยผู้ที่เกี่ยวข้องที่มีความสัมพันธ์ในลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) เป็นคู่สมรส

(๒) เป็นบุตรหรือบุตรบุญธรรมที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ

(๓) เป็นบริษัทที่ผู้ถือหุ้นรายใหญ่หรือบุคคลตาม (๑) หรือ (๒) มีอำนาจในการจัดการ

(๔) เป็นบริษัทที่ถือหุ้นรายใหญ่หรือบุคคลตาม (๑) หรือ (๒) มีอำนาจควบคุมคะแนนเสียงส่วนใหญ่ในที่ประชุมผู้ถือหุ้น

(๕) เป็นบริษัทที่ถือหุ้นรายใหญ่หรือบุคคลตาม (๑) หรือ (๒) มีอำนาจควบคุมการแต่งตั้งหรือถอดถอนกรรมการ

(๖) เป็นบริษัทลูกของบริษัทตาม (๓) หรือ (๔) หรือ (๕)

(๗) เป็นบริษัทร่วมของบริษัทตาม (๓) หรือ (๔) หรือ (๕)

(๘) เป็นตัวการ ตัวแทน หรือ

(๙) บุคคลอื่นที่มีลักษณะตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ในกรณีที่บุคคลใดถือหุ้นในบริษัทใดตั้งแต่ร้อยละสิบขึ้นไปของหุ้นที่จำหน่ายได้แล้วทั้งหมด ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าบริษัทนั้นเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องตามวรรคหนึ่งกับบุคคลดังกล่าว เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่ามิได้เป็นผู้ที่เกี่ยวข้อง

“ผู้มีถิ่นที่อยู่ต่างประเทศ” หมายความว่า บุคคลที่ไม่มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย ดังต่อไปนี้

(๑) นิติบุคคลที่ตั้งอยู่นอกประเทศไทยและจัดตั้งตามกฎหมายของต่างประเทศ

(๒) องค์การของรัฐบาลต่างประเทศที่ตั้งอยู่นอกประเทศไทย

(๓) สำนักงานสาขาของนิติบุคคลไทยที่ตั้งอยู่นอกประเทศไทย

(๔) ตัวแทนของนิติบุคคลไทยที่ตั้งอยู่นอกประเทศไทยและจัดตั้งตามกฎหมายของต่างประเทศ

(๕) บุคคลธรรมดาที่ไม่มีสัญชาติไทย และไม่มีใบต่างด้าว หรือใบสำคัญถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น องค์การมหาชน หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมศูนย์กลางการประกอบธุรกิจทางการเงิน

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมศูนย์กลางการประกอบธุรกิจทางการเงิน

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมศูนย์กลางการประกอบธุรกิจทางการเงิน

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ประกาศคณะกรรมการที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๕ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ และออกประกาศเพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

ประกาศตามวรรคหนึ่ง เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมศูนย์กลางการประกอบธุรกิจทางการเงิน

มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมศูนย์กลางการประกอบธุรกิจทางการเงิน” ประกอบด้วย

(๑) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เป็นประธานกรรมการ

(๒) กรรมการโดยตำแหน่ง จำนวนแปดคน ได้แก่ ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงมหาดไทย ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย เลขาธิการคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย

เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา
เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน เลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

(๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนไม่น้อยกว่าสามคนแต่ไม่เกินห้าคน โดยในจำนวนนี้อย่างน้อย
ต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิด้านการเงิน ด้านกฎหมายทางการเงิน และด้านบัญชี ด้านละหนึ่งคน

ให้ผู้อำนวยการเป็นกรรมการและเลขานุการ

ให้รัฐมนตรีเสนอชื่อกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาแต่งตั้ง

มาตรา ๗ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีสัญชาติไทย มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปีในวันที่ได้รับ
แต่งตั้ง และไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๒) เป็นข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานของรัฐอื่น
หรือราชการส่วนท้องถิ่น

(๓) เป็นกรรมการหรือที่ปรึกษาของรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานของรัฐอื่น

(๔) เป็นหรือเคยเป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่น กรรมการหรือผู้ดำรง
ตำแหน่งที่รับผิดชอบบริหารพรรคการเมือง ที่ปรึกษาพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง เว้นแต่
จะได้พ้นจากตำแหน่งมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปี

(๕) ดำรงตำแหน่งกรรมการ ผู้จัดการ บุคคลผู้มีอำนาจในการจัดการ พนักงาน ลูกจ้าง ที่ปรึกษา
หรือตำแหน่งอื่นใดในธุรกิจที่เกี่ยวข้องหรือเกี่ยวเนื่องกับสำนักงาน

(๖) เป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต

(๗) เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐหรือ รัฐวิสาหกิจ
หรือจากหน่วยงานของเอกชน เพราะทุจริตต่อหน้าที่หรือประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

(๘) เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท
หรือความผิดลหุโทษ

(๙) เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเพราะร่ำรวยผิดปกติ

(๑๐) เป็นกรรมการหรือผู้บริหาร หรือผู้มีอำนาจในการจัดการ หรือมีส่วนได้เสียอย่างมีนัยสำคัญ
ในนิติบุคคลซึ่งมีประโยชน์ได้เสียเกี่ยวข้องกับหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ

มาตรา ๘ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี

เมื่อกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งตามวาระในวาระหนึ่ง ให้ดำเนินการเพื่อแต่งตั้ง
กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิดังกล่าวพ้นจากตำแหน่ง
ในระหว่างที่ยังมิได้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้น
อยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่ากรรมการซึ่งได้แต่งตั้งใหม่รับหน้าที่

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่ง
ติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

มาตรา ๙ นอกจากการพ้นตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๘ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) อายุครบเจ็ดสิบปีบริบูรณ์

(๔) คณะรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของรัฐมนตรีมีมติให้ออกจากตำแหน่ง เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ ทั้งนี้ คำสั่งดังกล่าวต้องแสดงเหตุผลอย่างชัดแจ้ง

(๕) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๗

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้ดำเนินการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนตำแหน่งที่ว่างลง และให้ผู้ได้รับแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างนั้นดำรงตำแหน่งได้เท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งตนแทน เว้นแต่วาระที่เหลืออยู่ไม่ถึงเก้าสิบวัน จะไม่แต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนก็ได้

ในกรณีที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่จนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

มาตรา ๑๐ ให้คณะกรรมการมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดนโยบายเพื่อส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางทางการเงิน ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงเสถียรภาพของระบบเศรษฐกิจและการเงินของประเทศ

(๒) กำหนดแนวทางการส่งเสริมธุรกิจเป้าหมาย การให้สิทธิประโยชน์ และกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขการส่งเสริมและสิทธิประโยชน์ในการประกอบธุรกิจเป้าหมาย

(๓) กำหนดสิทธิประโยชน์ด้านภาษีอากร แก่ผู้ลงทุนที่ประกอบธุรกิจการจัดซื้อและขายสินค้าในต่างประเทศโดยสินค้ามิได้ถูกนำเข้ามายังในประเทศไทย ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด

(๔) กำหนดธุรกิจทางการเงินหรือธุรกิจอื่นที่เกี่ยวข้องหรือสนับสนุนธุรกิจทางการเงินอื่นให้เป็นธุรกิจเป้าหมาย

(๕) กำหนดประเภทและขอบเขตของการอนุญาตในการประกอบธุรกิจเป้าหมาย

(๖) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขในการขออนุญาต การอนุญาต การขอต่ออายุใบอนุญาต การขอรับใบแทนใบอนุญาต และอัตราค่าธรรมเนียม โดยจะกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมเป็นอัตราเดียวหรือหลายอัตราตามปีที่ได้รับอนุญาตก็ได้ แต่ต้องไม่เกินอัตราตามบัญชีแนบท้ายพระราชบัญญัตินี้

(๗) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการเปลี่ยนแปลงกรรมการ ผู้บริหาร ผู้ถือหุ้นรายใหญ่ โครงสร้างองค์กร การนำหุ้นไปเป็นหลักประกันการชำระหนี้ การเลิก ควบ หรือโอน

การประกอบธุรกิจเป้าหมาย การชักชวน ขายสินค้า โฆษณา หรือให้บริการแก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในต่างประเทศ การประกอบธุรกิจเป้าหมาย การไม่ประกอบธุรกิจหรือหยุดประกอบธุรกิจเป้าหมาย จำนวนและสัดส่วนของพนักงานคนไทยและคนต่างด้าวในสถานที่ประกอบธุรกิจเป้าหมาย และการเก็บรักษาทรัพย์สินของลูกค้าหรือผู้บริโภค

(๘) ติดตามและประเมินผลการดำเนินการส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางทางการเงิน

(๙) พิจารณาการอนุญาต การต่ออายุและการเพิกถอนการอนุญาตให้ประกอบธุรกิจเป้าหมาย อนุญาตให้เลิก ควบหรือโอนการประกอบธุรกิจเป้าหมาย และการอนุญาตให้ประกอบธุรกิจเป้าหมายต่อไปในกรณีผู้ประกอบธุรกิจควบหรือโอนกิจการ

(๑๐) กำหนดบุคคลอื่นที่มีลักษณะเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องกับผู้ถือหุ้นรายใหญ่

(๑๑) กำกับดูแลสำนักงานให้ดำเนินกิจการให้เป็นไปตามกฎหมายและวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้กำหนดนโยบายการบริหารงาน และให้ความเห็นชอบแผนการดำเนินงานและงบประมาณของสำนักงาน รวมทั้งออกระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศเกี่ยวกับสำนักงาน

(๑๒) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขในการประกอบธุรกิจเป้าหมายของผู้ประกอบธุรกิจ เมื่อมีเหตุอันอาจส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพของระบบเศรษฐกิจและระบบการเงินของประเทศ หรือประโยชน์ของประชาชน

(๑๓) ออกข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจตามพระราชบัญญัตินี้

(๑๔) แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบ และกำหนดขอบเขตการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการตรวจสอบ

(๑๕) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อดำเนินการตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

(๑๖) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นบัญญัติให้เป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ หรือตามที่ได้รับมอบหมายจากคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๑๑ การประชุมคณะกรรมการ ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมของคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุม หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๒ กรรมการผู้ใดมีส่วนได้เสียในเรื่องที่พิจารณา ให้แจ้งการมีส่วนได้เสียนั้น และห้ามมิให้เข้าร่วมพิจารณาในเรื่องนั้น

แนวทางการพิจารณาส่วนได้เสียตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๑๓ คณะกรรมการอาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อปฏิบัติงานตามที่คณะกรรมการมอบหมายก็ได้

ในการประชุมและการลงมติของคณะอนุกรรมการ ให้นำความในมาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๑๔ ให้ประธานกรรมการ กรรมการ ประธานคณะอนุกรรมการ และอนุกรรมการ ได้รับเบี้ยประชุมและประโยชน์ตอบแทนอื่นตามหลักเกณฑ์ที่คณะรัฐมนตรีกำหนด และให้ถือเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของสำนักงาน

หมวด ๒

สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมศูนย์กลางการประกอบธุรกิจทางการเงิน

มาตรา ๑๕ ให้มีสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมศูนย์กลางการประกอบธุรกิจทางการเงิน โดยมีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

(๑) ส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางทางการเงิน และพัฒนาระบบการให้บริการภาครัฐแบบเบ็ดเสร็จครบวงจร

(๒) ส่งเสริมให้มีการประกอบธุรกิจเป้าหมายในประเทศไทย

(๓) ส่งเสริมให้เกิดการถ่ายทอดความรู้ความเชี่ยวชาญจากผู้ประกอบธุรกิจ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทย

(๔) กำกับดูแลการประกอบธุรกิจเป้าหมาย เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้
สำนักงานเป็นหน่วยงานของรัฐที่มีฐานะเป็นนิติบุคคลและไม่เป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน หรือรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณหรือกฎหมายอื่น
กิจการของสำนักงานไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ กฎหมายว่าด้วยประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน แต่พนักงานและลูกจ้างของสำนักงานต้องได้รับประโยชน์ตอบแทนไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน

มาตรา ๑๖ ให้สำนักงานมีสำนักงานใหญ่ในกรุงเทพมหานครหรือสถานที่ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา และจะตั้งสาขา หรือสำนักงานตัวแทนขึ้น ณ ที่อื่นใดตามความจำเป็นก็ได้

มาตรา ๑๗ นอกจากหน้าที่และอำนาจในการดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง ให้สำนักงานมีหน้าที่ปฏิบัติงานธุรการให้แก่คณะกรรมการ รวมทั้งให้มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

- (๑) รับผิดชอบในงานธุรการและงานวิชาการของคณะกรรมการ
- (๒) เสนอแนะคณะกรรมการเกี่ยวกับการดำเนินงานตามมาตรา ๑๐
- (๓) ศึกษาวิเคราะห์ผลกระทบเบื้องต้นจากการกำหนดและการดำเนินการตามนโยบาย แผนและมาตรการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการประกอบธุรกิจทางการเงิน รวมตลอดทั้งแนวทางหรือมาตรการป้องกัน แก้ไข หรือเยียวยาผลกระทบดังกล่าว เสนอต่อคณะกรรมการ
- (๔) ประสานงานกับหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องเพื่อให้การดำเนินการส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการประกอบธุรกิจทางการเงินเป็นไปตามนโยบาย แผน และมาตรการที่คณะกรรมการกำหนด
- (๕) ทำความตกลงและร่วมมือกับองค์การหรือหน่วยงานอื่นทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ทั้งในประเทศและต่างประเทศในกิจการที่เกี่ยวกับการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของสำนักงาน
- (๖) ออกข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ คำสั่ง และข้อกำหนด เพื่อกำกับดูแลผู้ประกอบธุรกิจ หรือเพื่อดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจตามพระราชบัญญัตินี้
- (๗) กำกับ ติดตาม และรายงานความคืบหน้าในการส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการประกอบธุรกิจทางการเงินต่อคณะกรรมการอย่างน้อยทุกสามเดือน
- (๘) จัดทำรายงานประจำปีเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้เสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ

มาตรา ๑๘ ในการดำเนินงานของสำนักงาน นอกจากหน้าที่และอำนาจตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๗ แล้ว ให้สำนักงานมีหน้าที่และอำนาจดังต่อไปนี้ด้วย

- (๑) ถือกรรมสิทธิ์ มีสิทธิครอบครอง และมีทรัพย์สินสิทธิต่าง ๆ
- (๒) ก่อตั้งสิทธิ หรือทำนิติกรรมทุกประเภทผูกพันทรัพย์สิน ตลอดจนนิติกรรมอื่นใดเพื่อประโยชน์ในการดำเนินกิจการของสำนักงาน
- (๓) เรียกเก็บค่าธรรมเนียม หรือค่าบริการในการดำเนินการต่าง ๆ ตามวัตถุประสงค์ของสำนักงาน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และอัตราที่คณะกรรมการกำหนด

(๔) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นบัญญัติให้เป็นหน้าที่ และอำนาจของสำนักงาน หรือตามที่ได้รับมอบหมายจากคณะรัฐมนตรีหรือคณะกรรมการ

มาตรา ๑๙ ทุนและทรัพย์สินในการดำเนินงานของสำนักงานประกอบด้วย

(๑) ทุนประเดิมที่รัฐบาลจัดสรรให้ตามมาตรา ๙๒

(๒) เงินอุดหนุนทั่วไปที่รัฐบาลจัดสรรให้ตามความเหมาะสมและจำเป็น

(๓) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคให้

(๔) ค่าธรรมเนียมและค่าบริการ

(๕) ดอกผลหรือผลประโยชน์อื่นที่เกิดจากเงินหรือทรัพย์สินของสำนักงาน

ห้ามสำนักงานรับเงินตาม (๓) จากผู้ประกอบการธุรกิจ หรือบุคคลอื่นใดที่อาจได้รับประโยชน์จากการดำเนินงานของสำนักงาน

รายได้ของสำนักงานไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน ในกรณีมีเหตุจำเป็นหรือสมควรสำนักงานโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการอาจนำรายได้ของสำนักงานในจำนวนที่เห็นสมควรส่งคลังเป็นรายได้ของแผ่นดิน

มาตรา ๒๐ บรรดาอสังหาริมทรัพย์ที่สำนักงานได้มาโดยการซื้อหรือแลกเปลี่ยนจากรายได้ของสำนักงานให้เป็นกรรมสิทธิ์ของสำนักงาน

ทรัพย์สินของสำนักงานไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดีและผู้ใดจะยกอายุความขึ้นเป็นข้อต่อสู้มิได้

มาตรา ๒๑ การใช้จ่ายเงินของสำนักงาน ให้ใช้จ่ายเพื่อกิจการของสำนักงานโดยเฉพาะ การเก็บรักษาและการเบิกจ่ายเงินของสำนักงาน ให้เป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๒๒ ให้สำนักงานวางและรักษาไว้ซึ่งระบบบัญชีที่เหมาะสมโดยถูกต้องตามหลักการบัญชีที่รับรองโดยทั่วไปและสอดคล้องกับระบบบัญชีที่กระทรวงการคลังได้วางไว้

บัญชีให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๒๓ ให้สำนักงานจัดให้มีการตรวจสอบภายในเป็นประจำ

ให้คณะกรรมการแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบคณะหนึ่งประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนไม่น้อยกว่าสามคน ซึ่งต้องมาจากการกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการอย่างน้อยสองคน และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมาจากบุคคลภายนอกอย่างน้อยหนึ่งคน เพื่อเสนอความเห็นเกี่ยวกับผลการตรวจสอบภายในต่อคณะกรรมการ

ในการตรวจสอบภายใน ให้ผู้ตรวจสอบภายในรายงานผลการตรวจสอบโดยตรงต่อคณะกรรมการตรวจสอบ

มาตรา ๒๔ ให้สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินหรือผู้สอบบัญชีอิสระที่สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินเห็นชอบเป็นผู้ตรวจสอบรายงานทางการเงินของสำนักงาน

มาตรา ๒๕ ให้ผู้สอบบัญชีรายงานผลการสอบบัญชีต่อคณะกรรมการเพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรีภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี และให้สำนักงานเผยแพร่งบการเงินที่ผู้สอบบัญชีรับรองแล้วภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่คณะรัฐมนตรีมีมติรับทราบ

มาตรา ๒๖ ให้สำนักงานทำรายงานประจำปีเสนอคณะรัฐมนตรีภายในหนึ่งร้อยห้าสิบวัน นับแต่วันสิ้นปีบัญชีรายงานนี้ให้กล่าวถึงผลงานของสำนักงานในปีที่ล่วงมาแล้ว รายงานทางการเงิน พร้อมทั้ง รายงานของผู้สอบบัญชี รวมทั้งคำชี้แจงเกี่ยวกับนโยบายของคณะกรรมการ โครงการและแผนงานที่จะจัดทำ ในภายหน้า และรายงานผลสัมฤทธิ์ของการส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการประกอบธุรกิจทางการเงิน ตามพระราชบัญญัตินี้

รายงานตามวรรคหนึ่ง ให้เผยแพร่ต่อสาธารณชน รวมทั้งเผยแพร่ผ่านทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ด้วย

หมวด ๓

ผู้อำนวยการ

มาตรา ๒๗ ให้คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งผู้อำนวยการโดยคำแนะนำของรัฐมนตรี

มาตรา ๒๘ ผู้อำนวยการต้องเป็นผู้มีความรู้ ความชำนาญ และประสบการณ์ที่จะยังประโยชน์ แก่กิจการของคณะกรรมการและสำนักงาน มีสัญชาติไทย มีอายุไม่เกินหกสิบห้าปีในวันที่ได้รับแต่งตั้ง สามารถ ทำงานให้แก่สำนักงานได้เต็มเวลา และไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๗ และไม่มีลักษณะต้องห้ามเพิ่มเติม ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นหรือเคยเป็นกรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งใดในผู้ประกอบธุรกิจหรือนิติบุคคลอื่น ที่ประกอบธุรกิจเป้าหมาย เว้นแต่จะพ้นจากตำแหน่งมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปี

(๒) เป็นหรือเคยเป็นกรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งใดในผู้ประกอบธุรกิจธนาคารพาณิชย์ ธุรกิจบริการการชำระเงิน ธุรกิจหลักทรัพย์ ธุรกิจสัญญาซื้อขายล่วงหน้า ธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล ธุรกิจประกันภัย ธุรกิจนายหน้าประกันภัยต่อ หรือธุรกิจเป้าหมาย เว้นแต่จะพ้นจากตำแหน่งมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปี

(๓) เป็นผู้มีส่วนได้เสียตามมาตรา ๓๒

(๔) เคยเป็นผู้ต้องพ้นจากตำแหน่งกรรมการหรือผู้บริหารบริษัทมหาชนจำกัด เพราะเหตุ มีลักษณะที่แสดงถึงการขาดความเหมาะสมที่จะได้รับความไว้วางใจให้บริหารจัดการกิจการที่มีมหาชน เป็นผู้ถือหุ้นตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

(๕) เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน กฎหมายว่าด้วยระบบการชำระเงิน กฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ กฎหมายว่าด้วยสัญญา ซื้อขายล่วงหน้า กฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล กฎหมายว่าด้วยการประกันชีวิต และกฎหมายว่าด้วยการประกันวินาศภัย

มาตรา ๒๙ การแต่งตั้งผู้อำนวยการให้ทำเป็นสัญญาจ้าง โดยประธานกรรมการเป็นผู้ลงนาม ในสัญญาจ้าง

สัญญาจ้างตามวรรคหนึ่ง อย่างน้อยต้องมีข้อกำหนดเกี่ยวกับการดำรงตำแหน่ง เงื่อนไข การทำงาน การประเมินผลงาน การพ้นจากตำแหน่ง การเลิกจ้าง ค่าจ้าง และประโยชน์ตอบแทนอื่น ของผู้อำนวยการ

ผู้อำนวยการอยู่ในตำแหน่งตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในสัญญาจ้างซึ่งต้องไม่เกินคราวละสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

ให้คณะกรรมการเป็นผู้กำหนดอัตราค่าจ้างและประโยชน์ตอบแทนอื่นของผู้อำนวยการ

มาตรา ๓๐ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในสัญญาจ้าง
ผู้อำนวยการพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๒๘
- (๔) ไม่ผ่านการประเมินผลงาน หรือถูกเลิกจ้างตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในสัญญาจ้าง
- (๕) คณะรัฐมนตรีมีมติให้ออกโดยคำแนะนำของรัฐมนตรี เนื่องจากบกพร่องต่อหน้าที่
มีความประพฤติเสื่อมเสีย หย่อนความสามารถ หรือทุจริตต่อหน้าที่

มาตรา ๓๑ ให้ผู้อำนวยการมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) บริหารกิจการของสำนักงานให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามวัตถุประสงค์ของสำนักงาน และเป็นไปตามกฎหมาย มติคณะรัฐมนตรี นโยบายของคณะรัฐมนตรี และคณะกรรมการออกข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ คำสั่ง และเป็นผู้บังคับบัญชาเจ้าหน้าที่และลูกจ้างทุกตำแหน่ง

(๒) เสนอเป้าหมาย แผนงาน และโครงการต่อคณะกรรมการเพื่อให้การดำเนินงาน
ของสำนักงานบรรลุวัตถุประสงค์

(๓) เสนอแผนการเงินและงบประมาณประจำปีต่อคณะกรรมการ

(๔) เสนอรายงานประจำปีเกี่ยวกับผลการดำเนินงานด้านต่าง ๆ ของสำนักงาน รวมทั้ง
รายงานทางการเงินและการบัญชีต่อคณะกรรมการ

(๕) เสนอความเห็นเกี่ยวกับการปรับปรุงกิจการและการดำเนินงานของสำนักงาน
ให้มีประสิทธิภาพและเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของสำนักงานต่อคณะกรรมการ

(๖) แต่งตั้งรองผู้อำนวยการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการเพื่อเป็นผู้ช่วยปฏิบัติงาน
ของผู้อำนวยการตามที่ผู้อำนวยการมอบหมาย โดยรองผู้อำนวยการต้องมีคุณสมบัติ และไม่มีลักษณะต้องห้าม
ตามมาตรา ๒๘

(๗) บังคับบัญชา บรรจุ แต่งตั้ง เลื่อน ลด ตัดเงินเดือนหรือค่าจ้าง ลงโทษทางวินัย เจ้าหน้าที่
และลูกจ้าง ตลอดจนให้เจ้าหน้าที่และลูกจ้างออกจากตำแหน่ง ทั้งนี้ ตามระเบียบหรือข้อบังคับ
ที่คณะกรรมการกำหนด

(๘) รับผิดชอบการบริหารกิจการของสำนักงานให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และบรรลุ
ผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ และเป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ รวมทั้งนโยบาย แผน และมาตรการ
ที่คณะกรรมการกำหนด

(๙) กำหนดระเบียบและวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของสำนักงาน เจ้าหน้าที่ และลูกจ้าง
โดยไม่ขัดหรือแย้งกับระเบียบ ข้อบังคับ หรือมติที่คณะกรรมการกำหนด

(๑๐) วางระเบียบเกี่ยวกับการดำเนินงานของสำนักงานโดยไม่ขัดหรือแย้งกับกฎหมาย มติของ
คณะรัฐมนตรี ตลอดจนระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ นโยบาย และมติของคณะกรรมการ

(๑๑) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา ๓๒ ผู้อำนวยการและรองผู้อำนวยการจะต้องไม่เป็นผู้มีส่วนได้เสียในกิจการที่กระทำ
กับสำนักงาน ทั้งนี้ ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม

คู่สมรสหรือบุตรซึ่งยังไม่บรรลุนิติภาวะของผู้อำนวยการหรือรองผู้อำนวยการผู้ใดกระทำการ
ตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าผู้อำนวยการหรือรองผู้อำนวยการผู้นั้นมีส่วนได้เสียในกิจการของสำนักงาน

มาตรา ๓๓ ในกิจการที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก ให้ผู้อำนวยการเป็นผู้แทนของสำนักงาน เพื่อการนี้ ผู้อำนวยการจะมอบอำนาจให้บุคคลใดปฏิบัติงานเฉพาะอย่างแทนก็ได้ แต่ต้องเป็นไปตามระเบียบหรือข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด

นิติกรรมใดที่กระทำโดยฝ่าฝืนระเบียบหรือข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนดย่อมไม่ผูกพันสำนักงาน เว้นแต่คณะกรรมการจะให้สัตยาบัน

มาตรา ๓๔ ในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองผู้อำนวยการเป็นผู้รักษาการแทน ถ้ามีรองผู้อำนวยการหลายคน ให้รองผู้อำนวยการที่ผู้อำนวยการมอบหมายเป็นผู้รักษาการแทน ถ้าผู้อำนวยการมิได้มอบหมาย ให้รองผู้อำนวยการที่มีอาวุโสสูงสุดเป็นผู้รักษาการแทน

ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการหรือไม่มีผู้รักษาการแทนผู้อำนวยการ หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ของสำนักงานคนหนึ่งเป็นผู้รักษาการแทน

ให้ผู้รักษาการแทนมีหน้าที่และอำนาจเช่นเดียวกับผู้อำนวยการ

ในกรณีที่มีกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งอื่นแต่งตั้งให้ผู้อำนวยการเป็นกรรมการ หรือให้มีหน้าที่และอำนาจอย่างใด ให้ผู้รักษาการแทนมีหน้าที่และอำนาจเป็นกรรมการหรือมีหน้าที่และอำนาจเช่นเดียวกับผู้อำนวยการด้วย แล้วแต่กรณี

หมวด ๔

การอนุญาตให้ประกอบธุรกิจเป้าหมาย

มาตรา ๓๕ ประเภทและขอบเขตของการอนุญาตในการประกอบธุรกิจเป้าหมาย ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด ทั้งนี้ จะกำหนดให้มีอายุของการอนุญาตแต่ละประเภทด้วยก็ได้

ในกรณีที่กำหนดประเภทและขอบเขตของการอนุญาตในการประกอบธุรกิจเป้าหมาย ตามวรรคหนึ่งมีความเกี่ยวข้องกับการประกอบธุรกิจภายใต้การกำกับดูแลของหน่วยงานกำกับดูแลอื่น ให้คณะกรรมการพิจารณาร่วมกับหน่วยงานกำกับดูแลที่เกี่ยวข้องนั้นก่อน

มาตรา ๓๖ ไม่ให้นำกฎหมายดังต่อไปนี้ มาใช้บังคับกับการประกอบธุรกิจเป้าหมาย ตามประเภทและขอบเขตของการอนุญาตที่คณะกรรมการประกาศกำหนดตามมาตรา ๓๕ เว้นแต่ผู้ประกอบการนั้นเป็นบริษัทในกลุ่มธุรกิจตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

- (๑) กฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน
- (๒) กฎหมายว่าด้วยระบบการชำระเงิน
- (๓) กฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์
- (๔) กฎหมายว่าด้วยสัญญาซื้อขายล่วงหน้า
- (๕) กฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล
- (๖) กฎหมายว่าด้วยการประกันชีวิต
- (๗) กฎหมายว่าด้วยการประกันวินาศภัย
- (๘) กฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง

มาตรา ๓๗ ให้สถานที่ประกอบธุรกิจเป้าหมายตั้งอยู่ในบริเวณเขตพื้นที่อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา และเขตพื้นที่ตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๓๘ การประกอบธุรกิจเป้าหมายจะกระทำได้เฉพาะบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชน จำกัดซึ่งจดทะเบียนในประเทศไทย หรือสาขาของนิติบุคคลต่างประเทศ โดยได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการ โดยคำแนะนำของสำนักงาน ทั้งนี้ ในการอนุญาต คณะกรรมการจะกำหนดเงื่อนไขตามที่เห็นสมควรก็ได้

การขออนุญาต และการอนุญาต ตลอดจนการเสียค่าธรรมเนียมให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และอัตราที่คณะกรรมการประกาศกำหนด โดยคำนึงถึงวิธีการอิเล็กทรอนิกส์ด้วย

การประกอบธุรกิจเป้าหมายของผู้ประกอบธุรกิจที่ได้รับอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ให้ได้รับยกเว้น จากกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว และมีให้นำความในมาตรา ๖๗ แห่งพระราชบัญญัติ บริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. ๒๕๓๕ และมาตรา ๑๑๐๕ วรรคสาม แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาใช้บังคับ

มาตรา ๓๙ ในกรณีที่มีเหตุอันอาจส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพของระบบเศรษฐกิจและระบบ การเงินของประเทศ หรือประโยชน์ของประชาชน ให้คณะกรรมการตามข้อเสนอแนะของสำนักงานธนาคาร แห่งประเทศไทย สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ หรือสำนักงานคณะกรรมการ กำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย มีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขเพิ่มเติม ที่ผู้ประกอบธุรกิจต้องปฏิบัติในการประกอบธุรกิจเป้าหมายได้

ในกรณีที่มีเหตุตามวรรคหนึ่ง ธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานคณะกรรมการกำกับ หลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ หรือสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย จะกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขเพิ่มเติมตามวรรคหนึ่งก็ได้ โดยต้องหารือร่วมกับคณะกรรมการ

มาตรา ๔๐ กรรมการ ผู้มีอำนาจในการจัดการ และผู้ถือหุ้นรายใหญ่ และกรรมการ หรือผู้มีอำนาจในการจัดการของผู้ถือหุ้นรายใหญ่ของนิติบุคคล ที่ประสงค์จะยื่นคำขอประกอบธุรกิจเป้าหมาย ที่เป็นบุคคลธรรมดาต้องบรรลุนิติภาวะ และไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นบุคคลล้มละลายหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต

(๒) เป็นคนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๓) เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดเกี่ยวกับการปลอมและการแปลง ลัทธิภัย วังราวทรัพย์ ทรัพย์ ทรัพย์ ทรัพย์ ปล้นทรัพย์ ฉ้อโกง โกงเจ้าหนี้ ยักยอกหรือรับของโจร ไม่ว่าจะมีการรอกการลงโทษหรือไม่ก็ตาม หรือเคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิด เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ตามกฎหมายว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์

(๔) เคยถูกลงโทษไล่ออกหรือปลดออกจากราชการ องค์กรหรือหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานเอกชน ฐานทุจริตต่อหน้าที่

(๕) เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน หรือเคยต้อง คำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำความผิดฐานฟอกเงินตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน หรือเคยเป็นบุคคลซึ่งถูกกำหนดให้เป็นผู้ที่มีการกระทำอันเป็นการก่อการร้าย หรือต้องคำพิพากษาถึงที่สุด ว่ากระทำความผิดฐานสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายหรือการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้าง สูงตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง

(๖) เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกในความผิดเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจ ธนาคารพาณิชย์ ธุรกิจบริการการเงิน ธุรกิจหลักทรัพย์ ธุรกิจสัญญาซื้อขายล่วงหน้า ธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล ธุรกิจประกันภัย ธุรกิจนายหน้าประกันภัยต่อ หรือธุรกิจเป้าหมาย

(๗) เคยเป็นกรรมการ ผู้จัดการ หุ้นส่วนผู้จัดการ หรือผู้มีอำนาจในการจัดการของผู้ประกอบธุรกิจธนาคารพาณิชย์ ธุรกิจบริการการชำระเงิน ธุรกิจหลักทรัพย์ ธุรกิจสัญญาซื้อขายล่วงหน้า ธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล ธุรกิจประกันภัย ธุรกิจนายหน้าประกันภัยต่อ หรือธุรกิจเป้าหมาย ในขณะที่ถูกเพิกถอนการอนุญาตประกอบธุรกิจหรือเพิกถอนการจดทะเบียนประกอบธุรกิจ โดยผู้นั้นมีส่วนเกี่ยวข้องหรือรับผิดชอบในการถูกเพิกถอนการอนุญาตหรือถูกเพิกถอนการจดทะเบียน

(๘) เคยถูกถอดถอนหรือพ้นจากตำแหน่งจากการเป็นกรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้มีอำนาจในการจัดการของผู้ประกอบธุรกิจธนาคารพาณิชย์ ธุรกิจบริการการชำระเงิน ธุรกิจหลักทรัพย์ ธุรกิจสัญญาซื้อขายล่วงหน้า ธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล ธุรกิจประกันภัย ธุรกิจนายหน้าประกันภัยต่อ หรือธุรกิจเป้าหมาย เว้นแต่การถอดถอนหรือการพ้นจากตำแหน่งนั้นไม่เกี่ยวกับความซื่อสัตย์สุจริตหรือทุจริตต่อหน้าที่

(๙) เคยถูกธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์ และตลาดหลักทรัพย์ สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย หรือหน่วยงานของรัฐ ทั้งในและต่างประเทศ กล่าวโทษ ร้องทุกข์ หรือกำลังถูกดำเนินคดีในความผิดฐานฉ้อโกง หรือทุจริตเว้นแต่ปรากฏว่าคดีถึงที่สุดโดยไม่มีความผิด

(๑๐) มีหรือเคยมีพฤติกรรมที่แสดงถึงการละเลยการตรวจสอบดูแลหรือการปฏิบัติงานที่พึงกระทำตามสมควรเยี่ยงกรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้มีอำนาจในการจัดการของผู้ประกอบธุรกิจธนาคารพาณิชย์ ธุรกิจบริการการชำระเงิน ธุรกิจหลักทรัพย์ ธุรกิจสัญญาซื้อขายล่วงหน้า ธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล ธุรกิจประกันภัย ธุรกิจนายหน้าประกันภัยต่อ หรือธุรกิจเป้าหมาย ฝ่าฝืนกฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับต่าง ๆ คู่มือการปฏิบัติงาน ภายใน ตลอดจนมติของคณะกรรมการ หรือมติที่ประชุมผู้ถือหุ้น ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการพิจารณาสินเชื่อ การตัดสินใจลงทุน หรือดำเนินการอื่นใด อันเป็นสาเหตุให้เกิดความไม่เชื่อมั่นในธุรกิจ หรือความเสียหายต่อชื่อเสียง ฐานะ หรือการดำเนินธุรกิจอย่างมีนัยสำคัญ

(๑๑) มีเหตุอันควรสงสัยว่าได้กระทำหรือเคยกระทำการอันเป็นการหรือก่อให้เกิดการฉ้อโกง หรือฉ้อโกงประชาชน หรือเป็นการปฏิบัติต่อลูกค้าหรือผู้บริโภคโดยไม่สุจริตหรือไม่เป็นธรรม

(๑๒) มีเหตุอันควรสงสัยว่าได้กระทำหรือเคยกระทำการอันเป็นการหรือก่อให้เกิดการเลือกปฏิบัติหรือแสวงหาประโยชน์ส่วนตนหรือพวกพ้อง หรือการเข้าไปมีส่วนร่วมในการตัดสินใจใด อันอาจก่อให้เกิดผลประโยชน์ทับซ้อน (Conflict of interest) หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีพฤติกรรมที่แสดงถึงการกระทำอันส่อไปในทางไม่สุจริต

(๑๓) เป็นผู้ที่พ้นจากการเป็นพนักงานของธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ หรือสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยยังไม่ครบหนึ่งปี ในตำแหน่งผู้ช่วยผู้ว่าการขึ้นไปหรือตำแหน่งเทียบเท่าที่เรียกชื่ออย่างอื่น ไม่ว่าจะอยู่ในสายงานใดที่มีอำนาจในการตัดสินใจกำหนดนโยบายกำกับดูแลหรือการกำกับตรวจสอบ ผู้ประกอบธุรกิจธนาคารพาณิชย์ ธุรกิจระบบการชำระเงิน และบริการชำระเงิน ธุรกิจหลักทรัพย์ ธุรกิจสัญญาซื้อขายล่วงหน้า ธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล ธุรกิจประกันภัย หรือธุรกิจ นายหน้าประกันภัยต่อ แล้วแต่กรณี

(๑๔) มีหรือเคยมีการทำงานที่แสดงถึงการขาดมาตรฐานทางบัญชี มาตรฐานการบริหารความเสี่ยง หรือมาตรฐานทางวิชาชีพอื่น ๆ ในการดำเนินธุรกิจ ซึ่งกำหนดโดยหน่วยงานของรัฐ หรือหน่วยงานกำหนดมาตรฐานอื่นทั้งในประเทศและต่างประเทศ

(๑๕) มีปัญหาในการชำระเงินต้น หรือดอกเบี้ยกับสถาบันการเงิน สถาบันการเงินเฉพาะกิจ หรือบริษัทที่ให้สินเชื่อทั้งในประเทศและต่างประเทศ หรือเข้าข่ายถูกจัดชั้นเป็นสินทรัพย์และภาระผูกพันทางการเงินที่มีการด้อยค่าด้านเครดิต (non-performing)

ทั้งนี้ ผู้ถือหุ้นรายใหญ่ซึ่งเป็นนิติบุคคลต้องไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๔๑ ให้ผู้ประกอบธุรกิจประกอบธุรกิจได้เฉพาะธุรกิจเป้าหมายตามประเภทและขอบเขตที่ได้รับอนุญาต

หากผู้ประกอบธุรกิจประสงค์จะประกอบธุรกิจในประเภทและขอบเขตของการประกอบธุรกิจเป้าหมายอื่นที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา ๓๕ ให้ผู้ประกอบธุรกิจยื่นคำขออนุญาตต่อคณะกรรมการและให้นำความในมาตรา ๓๖ ถึงมาตรา ๓๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๔๒ ผู้ประกอบธุรกิจต้องประกอบธุรกิจเป้าหมายด้วยตนเอง โดยจะมอบการบริหารจัดการทั้งหมดหรือบางส่วน หรือยินยอมให้บุคคลอื่นเป็นผู้มีอำนาจประกอบธุรกิจแทนไม่ได้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากสำนักงานก่อน

ห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจโอนสิทธิในการประกอบธุรกิจเป้าหมายให้บุคคลอื่น ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน เว้นแต่ได้รับความเห็นชอบจากสำนักงาน

ห้ามมิให้เปลี่ยนแปลงกรรมการ ผู้มีอำนาจในการจัดการ ผู้ถือหุ้นรายใหญ่ หรือโครงสร้างองค์กร ของผู้ประกอบธุรกิจ รวมถึงการนำหุ้นไปเป็นหลักประกันการชำระหนี้ เว้นแต่ได้รับความเห็นชอบจากสำนักงาน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๔๓ ในกรณีที่คณะกรรมการกำหนดอายุของการอนุญาตประเภทใดไว้ เมื่อครบอายุให้คณะกรรมการมีอำนาจพิจารณาต่ออายุได้คราวละไม่เกินระยะเวลาตามอายุของการอนุญาตที่คณะกรรมการกำหนดในมาตรา ๓๕ ทั้งนี้ การขอต่ออายุให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และอัตราค่าธรรมเนียมที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๔๔ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหายหรือถูกทำลายในสาระสำคัญ ให้ผู้ประกอบธุรกิจยื่นคำขอรับใบแทนจากสำนักงานภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับความทราบการสูญหายหรือการถูกทำลายดังกล่าว ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และอัตราค่าธรรมเนียมที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๔๕ ผู้ประกอบธุรกิจใดประสงค์จะเลิก ควบ หรือโอนการประกอบธุรกิจเป้าหมายตามประเภทและขอบเขตที่ได้รับอนุญาต ให้ผู้ประกอบธุรกิจขออนุญาตต่อคณะกรรมการ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ภายหลังการขออนุญาตตามวรรคหนึ่งจนถึงวันเลิก ควบ หรือโอนการประกอบธุรกิจ สำนักงานมีอำนาจสั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจต้องปฏิบัติอย่างหนึ่งอย่างใดเพื่อคุ้มครองประโยชน์ของลูกค้าหรือผู้บริโภคได้

ในการอนุญาตเลิก ควบ หรือโอนการประกอบธุรกิจ คณะกรรมการจะกำหนดเงื่อนไขให้ต้องปฏิบัติตามก็ได้

หมวด ๕

การส่งเสริมและสิทธิประโยชน์

มาตรา ๔๖ ให้ผู้ประกอบธุรกิจได้รับสิทธิประโยชน์อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างดังต่อไปนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

(๑) สิทธิในการถือกรรมสิทธิ์ในท้องซุดเพื่อการประกอบธุรกิจภายใต้การส่งเสริมหรือการอยู่อาศัย ตามมาตรา ๔๗

(๒) สิทธิในการนำคนต่างด้าวเข้ามาและอยู่ในราชอาณาจักร ตามมาตรา ๔๘

(๓) สิทธิในการทำธุรกรรมทางการเงิน ตามมาตรา ๕๐

(๔) สิทธิประโยชน์อื่นตามมาตรา ๕๒

ในการกำหนดสิทธิประโยชน์ตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการจะประกาศกำหนดให้แตกต่างกันตามแต่ละประเภทและขอบเขตของการอนุญาตในการประกอบธุรกิจเป้าหมายก็ได้

มาตรา ๔๗ ให้ผู้ประกอบการธุรกิจที่ได้รับสิทธิตามมาตรา ๔๖ (๑) ซึ่งเป็นนิติบุคคลและเป็นคนต่างด้าวตามกฎหมายว่าด้วยอาคารชุดมีสิทธิถือกรรมสิทธิ์ในท้องซุด โดยได้รับการยกเว้นจากการจำกัดสิทธิของคนต่างด้าวตามกฎหมายว่าด้วยอาคารชุด

มาตรา ๔๘ ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง ผู้ประกอบการธุรกิจที่ได้รับสิทธิตามมาตรา ๔๖ (๒) มีสิทธิขออนุญาตต่อสำนักงานในการนำคนต่างด้าวดังต่อไปนี้เข้ามาและอยู่ในราชอาณาจักรได้ตามจำนวนและระยะเวลาที่สำนักงานอนุญาต แม้ว่าจะเกินกำหนดจำนวนหรือระยะเวลาให้อยู่ได้ในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง ทั้งนี้ ให้ถือว่าบุคคลดังกล่าวมีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง

(๑) ผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านใด ๆ ที่คณะกรรมการกำหนด

(๒) ผู้บริหารหรือผู้ชำนาญการ

(๓) คู่สมรสและบุคคลซึ่งอยู่ในอุปการะของบุคคลใน (๑) หรือ (๒)

กรณีที่คนต่างด้าวดังวรรคหนึ่งยังมิได้เข้ามาในราชอาณาจักร เมื่อสำนักงานอนุญาตให้คนต่างด้าวผู้ใดเข้ามาและอยู่ในราชอาณาจักรตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้สำนักงานแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองทราบ และให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองต่อไป

กรณีที่คนต่างด้าวดังวรรคหนึ่ง (๑) หรือ (๒) ได้เข้ามาอยู่ในราชอาณาจักรและได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองแล้ว ให้สำนักงานอนุญาตให้คนต่างด้าวนั้นอยู่ต่อในราชอาณาจักรและให้ออกหนังสือรับรองการอนุญาตให้คนต่างด้าวนั้นอยู่ในราชอาณาจักรต่อไปได้

การขออนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและแบบที่คณะกรรมการประกาศกำหนด และในการอนุญาตสำนักงานจะกำหนดเงื่อนไขตามที่พิจารณาเห็นสมควรไว้ด้วยก็ได้

มาตรา ๔๙ ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง ให้ผู้ได้รับอนุญาตให้เข้ามาและอยู่ในราชอาณาจักรตามมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่ง (๑) และ (๒) มีสิทธิทำงานในตำแหน่งหน้าที่การทำงานที่คณะกรรมการประกาศกำหนด โดยไม่ต้องได้รับใบอนุญาตทำงานตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว แต่ต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากสำนักงาน ทั้งนี้ ให้ถือว่าหนังสืออนุญาตของสำนักงานมีสถานะเป็นใบอนุญาตทำงานของคนต่างด้าวดังกฎหมายว่าด้วยการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว

มาตรา ๕๐ ผู้ประกอบการธุรกิจที่ได้รับสิทธิตามมาตรา ๔๖ (๓) ให้ถือว่าเป็นบุคคลที่มีถิ่นที่อยู่ต่างประเทศภายใต้กฎหมายว่าด้วยการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงินหรือมาตรการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

กรณีที่ผู้ประกอบการประกอบธุรกิจเป้าหมายที่เกี่ยวข้องกับเงินตราต่างประเทศ ให้ได้รับยกเว้นการขออนุญาตหรือขึ้นทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน

มาตรา ๕๑ เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการประกอบธุรกิจทางการเงิน ในกรณีที่การประกอบวิชาชีพใดมีกฎหมายกำหนดให้ผู้ประกอบวิชาชีพหรือผู้ขออนุญาตต้องมีสัญชาติไทยหรือต้องได้รับใบอนุญาตจดทะเบียน หรือรับรองก่อนการประกอบวิชาชีพตามกฎหมายแล้ว คณะกรรมการอาจประกาศให้ผู้ซึ่งได้รับใบอนุญาตจดทะเบียน หรือรับรองให้ประกอบวิชาชีพนั้นในประเทศ ที่คณะกรรมการกำหนด สามารถประกอบวิชาชีพนั้นในบริเวณเขตพื้นที่ตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา ตามมาตรา ๓๗ ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๕๒ ผู้ประกอบธุรกิจที่เลิก ควบ หรือโอนการประกอบธุรกิจเป้าหมายตามมาตรา ๔๕ ให้สิทธิและประโยชน์ใด ๆ ที่ผู้ประกอบธุรกิจได้รับภายใต้พระราชบัญญัติฉบับนี้ใช้ได้ต่อไปอีกไม่เกินสามเดือน นับแต่วันเลิก ควบ หรือโอนการประกอบธุรกิจ

ในกรณีที่ผู้ซึ่งดำเนินการกิจการที่ควบหรือรวมกันขึ้นใหม่ประสงค์จะขอรับช่วงดำเนินการ อันเป็นธุรกิจเป้าหมาย และมีได้มีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการดำเนินการให้แตกต่างไปจากเดิมในสาระสำคัญ ให้ยื่นคำขอเพื่อประกอบธุรกิจเป้าหมายต่อไปภายในเวลาที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง ถ้าคณะกรรมการพิจารณา เห็นสมควร ให้พิจารณาอนุญาตการประกอบธุรกิจเป้าหมายต่อไป รวมถึงให้ได้รับสิทธิและประโยชน์ ตามพระราชบัญญัตินี้เพียงพอที่ผู้ประกอบธุรกิจเดิมยังเหลืออยู่ ถ้าคณะกรรมการเห็นว่าไม่สมควรให้อนุญาต ให้สั่งเพิกถอนการอนุญาต และเพิกถอนสิทธิและประโยชน์ทั้งหมด

หมวด ๖

การกำกับดูแลการประกอบธุรกิจภายใต้การส่งเสริม

มาตรา ๕๓ ในการประกอบธุรกิจเป้าหมาย ผู้ประกอบธุรกิจต้องชักชวน ขายสินค้า โฆษณา หรือให้บริการแก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ต่างประเทศ เว้นแต่เป็นการดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) การให้บริการแก่ผู้ประกอบธุรกิจตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ กฎหมายว่าด้วยสัญญาซื้อขายล่วงหน้า หรือกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล เพื่อลูกค้า ของบุคคลดังกล่าว โดยผู้ประกอบธุรกิจเป้าหมายมิได้ชักชวน ให้บริการ หรือโฆษณา กิจการของตนแก่ลูกค้า ของบุคคลดังกล่าวโดยตรง ทั้งนี้ เฉพาะการให้บริการในลักษณะเป็นตัวแทน นายหน้า คำ จัดจำหน่าย หลักทรัพย์ สัญญาซื้อขายล่วงหน้า หรือสินทรัพย์ดิจิทัลในต่างประเทศ

(๒) การชักชวน ขายสินค้า โฆษณา หรือให้บริการแก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทยในลักษณะอื่น ตามที่คณะกรรมการกำหนดตามข้อเสนอแนะของสำนักงานธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานคณะกรรมการ กำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ หรือสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจ ประกันภัย

ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๕๔ ให้คณะกรรมการมีอำนาจประกาศกำหนดหลักเกณฑ์การประกอบธุรกิจเป้าหมาย ในเรื่องดังต่อไปนี้ ทั้งนี้ คณะกรรมการจะประกาศกำหนดให้แตกต่างกันตามแต่ละประเภทและขอบเขต ของการอนุญาตในการประกอบธุรกิจเป้าหมายก็ได้

- (๑) การกำกับดูแลฐานะทางการเงินและผลการดำเนินงาน
- (๒) มาตรฐานในการประกอบธุรกิจ
- (๓) การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล

- (๔) การบริหารจัดการความเสี่ยง
- (๕) การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับสินค้า การให้บริการ และผู้รับประโยชน์ที่แท้จริง
- (๖) การใช้บริการจากบุคคลภายนอก
- (๗) การเก็บรักษาและการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลของลูกค้าหรือผู้บริโภคร
- (๘) การตรวจสอบและรักษาความมั่นคงปลอดภัยของระบบคอมพิวเตอร์

และข้อมูลคอมพิวเตอร์

- (๙) การคุ้มครองลูกค้าหรือผู้บริโภคร
- (๑๐) การจัดทำบัญชีการส่งบแสดงฐานะทางการเงิน และผลการดำเนินงาน
- (๑๑) การเก็บรักษาเงินและทรัพย์สินของลูกค้าหรือผู้บริโภคร
- (๑๒) โครงสร้างของกลุ่มบริษัทและแนวทางการกำกับดูแลกลุ่มบริษัท
- (๑๓) เรื่องอื่นใดเพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลความมั่นคงและความปลอดภัย

ในการประกอบธุรกิจเป้าหมาย การคุ้มครองลูกค้าหรือผู้บริโภคร หรือการส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการประกอบธุรกิจทางการเงิน

มาตรา ๕๕ ผู้ประกอบธุรกิจต้องมีสถานที่ประกอบธุรกิจเป้าหมายเป็นหลักแหล่งตั้งอยู่ในบริเวณเขตพื้นที่ตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา และมีจำนวนและสัดส่วนของพนักงานคนไทยและคนต่างด้าวในสถานที่ประกอบธุรกิจเป้าหมายตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๕๖ ในกรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจมีการเก็บรักษาเงินหรือทรัพย์สินของลูกค้าหรือผู้บริโภคร ผู้ประกอบธุรกิจต้องจัดทำบัญชีเงินหรือทรัพย์สินของลูกค้าหรือผู้บริโภครแยกแต่ละราย และต้องเก็บรักษาเงินหรือทรัพย์สินแยกออกจากเงินหรือทรัพย์สินของตน โดยไม่อาจนำไปใช้เพื่อการอื่นใดได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

ให้เงินหรือทรัพย์สินของลูกค้าหรือผู้บริโภครที่อยู่ในบัญชีของผู้ประกอบธุรกิจยังคงเป็นเงินหรือทรัพย์สินของลูกค้าหรือผู้บริโภคร

เมื่อผู้ประกอบธุรกิจตกเป็นลูกหนี้ตามคำพิพากษา ถูกศาลสั่งพิทักษ์ทรัพย์ หรือถูกทางการหรือหน่วยงานที่มีหน้าที่กำกับดูแลตามกฎหมายอื่นสั่งระงับการดำเนินกิจการบางส่วนหรือทั้งหมด ให้นำความในมาตรา ๔๓ มาตรา ๔๔ มาตรา ๔๕ และมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติสัญญาซื้อขายล่วงหน้า พ.ศ. ๒๕๔๖ มาใช้บังคับแก่ลูกค้าหรือผู้บริโภครและเงินหรือทรัพย์สินที่ถือว่าเป็นของลูกค้าหรือผู้บริโภครแล้ว แต่กรณีโดยอนุโลม ในการนี้ให้สันนิษฐานว่ารายการและจำนวนเงินหรือทรัพย์สินของลูกค้าหรือผู้บริโภครซึ่งปรากฏตามบัญชีที่ผู้ประกอบธุรกิจจัดทำขึ้นตามวรรคหนึ่งเป็นรายการและจำนวนที่ถูกต้อง เว้นแต่จะพิสูจน์ให้เห็นเป็นอย่างอื่น ทั้งนี้ ลูกค้าหรือผู้บริโภครและเงิน หรือทรัพย์สินที่ถือว่าเป็นของลูกค้าหรือผู้บริโภครให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๕๗ ห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจตั้งหรือยอมให้บุคคลซึ่งมีลักษณะต้องห้าม ตามมาตรา ๔๐ เป็นหรือทำหน้าที่เป็นกรรมการ ผู้มีอำนาจในการจัดการ หรือผู้ถือหุ้นรายใหญ่ของผู้ประกอบธุรกิจ

มาตรา ๕๘ การแต่งตั้งกรรมการ หรือผู้มีอำนาจในการจัดการของผู้ประกอบธุรกิจ จะต้องได้รับความเห็นชอบจากสำนักงานก่อน ไม่ว่าจะเป็นการแต่งตั้งบุคคลใหม่หรือแต่งตั้งบุคคลเดิม ให้ดำรงตำแหน่งต่อไป ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข หรือระยะเวลาที่สำนักงานประกาศกำหนด

ในกรณีที่ปรากฏในภายหลังว่าบุคคลตามวรรคหนึ่งมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๕๐ ให้สำนักงานเพิกถอนความเห็นชอบที่ได้ให้ไว้แล้วได้ และให้ผู้ประกอบธุรกิจเสนอชื่อบุคคลอื่นแทนเพื่อขอรับความเห็นชอบจากสำนักงานภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ถูกเพิกถอนความเห็นชอบ

มาตรา ๕๙ ห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจจำหน่ายหุ้นของตนแก่บุคคลใดจนเป็นเหตุให้บุคคลนั้นเป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่ เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากสำนักงานหรือเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่สำนักงานประกาศกำหนด

มาตรา ๖๐ บุคคลใดได้มาซึ่งหุ้นของผู้ประกอบธุรกิจแห่งใดแห่งหนึ่งจนเป็นเหตุให้จำนวนหุ้นที่ตนถืออยู่หรือมีไว้เป็นไปโดยฝ่าฝืนมาตรา ๕๙ บุคคลนั้นจะต้องนำหุ้นในส่วนที่เกินออกจำหน่ายแก่บุคคลอื่นภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหุ้นนั้นมา เว้นแต่จะได้รับการผ่อนผันจากสำนักงานซึ่งจะผ่อนผันได้อีกไม่เกินเก้าสิบวัน

ในกรณีที่บุคคลตามวรรคหนึ่งไม่จำหน่ายหุ้นในส่วนที่เกินภายในเวลาที่กำหนดตามวรรคหนึ่ง สำนักงานอาจร้องขอต่อศาลให้มีคำสั่งให้ขายหุ้นในส่วนที่เกินดังกล่าวได้ และถ้าศาลเห็นว่าการถือหุ้นหรือมีไว้ซึ่งหุ้นนั้นเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๕๙ ให้ศาลมีอำนาจสั่งให้ขายทอดตลาดหรือขายโดยวิธีอื่นก็ได้

มาตรา ๖๑ บุคคลใดถือหุ้นหรือมีไว้ซึ่งหุ้นของผู้ประกอบธุรกิจใดโดยฝ่าฝืนมาตรา ๕๙ บุคคลนั้นจะยกเอาการถือหุ้นในส่วนที่เกินนั้นไปยืนยันต่อผู้ประกอบธุรกิจดังกล่าวมิได้ และผู้ประกอบธุรกิจนั้นจะจ่ายเงินปันผลหรือผลตอบแทนอื่นใดให้แก่บุคคลนั้น หรือให้บุคคลนั้นออกเสียงลงคะแนนในที่ประชุมผู้ถือหุ้นตามจำนวนหุ้นในส่วนที่เกินมิได้

ในกรณีที่บุคคลตามวรรคหนึ่งได้รับหุ้นมาโดยสุจริตจากการรับมรดก หากผู้ประกอบธุรกิจนั้นได้ประกาศจ่ายเงินปันผลในช่วงระยะเวลาเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหุ้นมาหรือภายในระยะเวลาที่ได้รับการผ่อนผันจากสำนักงานตามมาตรา ๖๐ ให้มีสิทธิรับเงินปันผลในหุ้นส่วนที่เกินตามมาตรา ๕๙ ได้ แต่บุคคลนั้นจะออกเสียงลงคะแนนในที่ประชุมผู้ถือหุ้นตามจำนวนหุ้นในส่วนที่เกินมิได้

มาตรา ๖๒ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามมาตรา ๕๙ และมาตรา ๖๐ ให้ผู้ประกอบธุรกิจตรวจสอบทะเบียนผู้ถือหุ้นทุกครั้งก่อนการประชุมผู้ถือหุ้นหรือก่อนจ่ายเงินปันผล หรือผลตอบแทนอื่นใดแก่ผู้ถือหุ้น แล้วให้แจ้งผลการตรวจสอบต่อสำนักงานตามหลักเกณฑ์ที่สำนักงานประกาศกำหนด

ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ถือหุ้นรายใดฝ่าฝืนมาตรา ๕๙ ให้ผู้ประกอบธุรกิจมีหนังสือแจ้งให้ผู้นั้นดำเนินการจำหน่ายหุ้นในส่วนที่เกินภายในเวลาที่กำหนดตามมาตรา ๖๐ พร้อมกับแจ้งให้สำนักงานทราบด้วย

มาตรา ๖๓ เมื่อปรากฏว่าผู้ประกอบธุรกิจไม่ประกอบธุรกิจหรือหยุดประกอบธุรกิจเป้าหมายตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนดให้คณะกรรมการ โดยคำแนะนำของสำนักงานมีอำนาจเพิกถอนการอนุญาตผู้ประกอบธุรกิจนั้นได้

สำนักงานมีอำนาจสั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจที่หยุดประกอบธุรกิจตามวรรคหนึ่งต้องปฏิบัติตามอย่างหนึ่งอย่างใดเพื่อคุ้มครองประโยชน์ของลูกค้าหรือผู้บริโภคร่วมด้วยก็ได้

ผู้ประกอบธุรกิจใดประสงค์จะหยุดประกอบธุรกิจเป้าหมายเป็นการชั่วคราว ผู้ประกอบธุรกิจนั้นต้องได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการก่อน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

มาตรา ๖๔ เมื่อปรากฏว่าผู้ประกอบธุรกิจมีฐานะทางการเงินหรือการดำเนินงานที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประชาชน หรือฝ่าฝืนหรือละเลยไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ หรือ

หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่คณะกรรมการหรือสำนักงานประกาศกำหนด สำนักงานอาจสั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจนั้นแก้ไขให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด

หากผู้ประกอบธุรกิจไม่ดำเนินการตามวรรคหนึ่ง สำนักงานอาจสั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจระงับการดำเนินงานทั้งหมดหรือแต่บางส่วนเป็นการชั่วคราวภายในระยะเวลาที่กำหนด เพื่อดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้อง ในการนี้ สำนักงานจะกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขใด ๆ ให้ผู้ประกอบธุรกิจปฏิบัติเพื่อประโยชน์ในการแก้ไขฐานะทางการเงินหรือการดำเนินงานของผู้ประกอบธุรกิจนั้นด้วยก็ได้

หากผู้ประกอบธุรกิจยังคงฝ่าฝืนไม่ดำเนินการตามความในวรรคสอง หรือกระทำความผิดซ้ำอีก สำนักงานอาจเสนอให้คณะกรรมการพิจารณาเพิกถอนการอนุญาต ในการนี้ คณะกรรมการอาจสั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจนั้นต้องปฏิบัติอย่างหนึ่งอย่างใดเพื่อคุ้มครองประโยชน์ของลูกค้าหรือผู้บริโภคนั้นก็ได้

ในกรณีที่สำนักงานพิจารณาแล้วเห็นว่าผู้ประกอบธุรกิจมีฐานะทางการเงินหรือการดำเนินงานที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประชาชน หรือฝ่าฝืนหรือละเลยไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้หรือหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการหรือสำนักงานประกาศกำหนด ซึ่งจะส่งผลกระทบอย่างร้ายแรงแก่ประชาชน และผู้ประกอบธุรกิจไม่สามารถแก้ไขฐานะทางการเงิน หรือการดำเนินงานดังกล่าวได้ สำนักงานอาจเสนอให้คณะกรรมการพิจารณาเพิกถอนการอนุญาตของผู้ประกอบธุรกิจได้ ในการนี้ คณะกรรมการอาจสั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกเพิกถอนการอนุญาตนั้นต้องปฏิบัติอย่างหนึ่งอย่างใดเพื่อคุ้มครองประโยชน์ของลูกค้าหรือผู้บริโภคนั้นด้วยก็ได้

มาตรา ๖๕ ในกรณีที่การทำธุรกรรม การดำเนินกิจการ หรือการดำเนินการใด เกี่ยวกับธุรกิจเป้าหมายอาจส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพของระบบเศรษฐกิจหรือระบบการเงินของประเทศ หรือประโยชน์ของประชาชนอย่างมีนัยสำคัญ ให้คณะกรรมการตามข้อเสนอแนะของสำนักงานมีอำนาจประกาศห้ามผู้ประกอบธุรกิจทำธุรกรรมอย่างหนึ่งอย่างใดเกี่ยวกับธุรกิจเป้าหมาย สั่งระงับการดำเนินกิจการหรือการดำเนินการทั้งหมดหรือแต่บางส่วนของผู้ประกอบธุรกิจ หรือเพิกถอนการอนุญาตผู้ประกอบธุรกิจนั้นได้

ในการนี้ คณะกรรมการอาจสั่งให้ผู้ประกอบธุรกิจตามวรรคหนึ่งต้องปฏิบัติอย่างหนึ่งอย่างใดเพื่อคุ้มครองประโยชน์ของลูกค้าหรือผู้บริโภคด้วยก็ได้

ในกรณีที่มีเหตุตามวรรคหนึ่ง ธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ หรือสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย อาจมีข้อเสนอแนะต่อคณะกรรมการ เพื่อให้คณะกรรมการพิจารณาใช้อำนาจตามวรรคหนึ่งก็ได้

หมวด ๗

พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๖๖ ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ภายใต้พระราชบัญญัตินี้มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสถานที่ประกอบธุรกิจหรือสถานที่ตั้งของผู้ประกอบธุรกิจ หรือสถานที่ซึ่งรวบรวมหรือประมวลข้อมูลของผู้ประกอบธุรกิจดังกล่าวด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์หรือเครื่องมืออื่นใด ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการของสถานที่นั้น เพื่อตรวจสอบกิจการสินทรัพย์ และหนี้สินของผู้ประกอบธุรกิจ รวมทั้งสมุดบัญชี เอกสาร หลักฐาน หรือข้อมูล เกี่ยวกับผู้ประกอบธุรกิจ

(๒) ตรวจสอบหรือเข้าถึงระบบคอมพิวเตอร์ ข้อมูลคอมพิวเตอร์ ข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ หรืออุปกรณ์ที่ใช้เก็บข้อมูลคอมพิวเตอร์ของผู้ประกอบธุรกิจ เพื่อตรวจสอบหลักฐาน หรือข้อมูลอื่นใดเกี่ยวกับผู้ประกอบธุรกิจ

(๓) เข้าไปในสถานที่ใดในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นจนถึงพระอาทิตย์ตกหรือในเวลาทำการของสถานที่นั้นเพื่อทำการตรวจสอบสมุดบัญชี เอกสาร หลักฐาน หรือข้อมูลอื่นที่อาจเกี่ยวข้องกับการกระทำอันเป็นความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

(๔) ยึดหรืออายัดทรัพย์สิน เอกสาร หลักฐาน หรือระบบคอมพิวเตอร์ที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบหรือดำเนินคดี ทั้งนี้ การออกคำสั่งยึดหรืออายัดดังกล่าวต้องระบุเหตุผล ความจำเป็น และสิทธิของผู้ถูกยึดหรืออายัดนั้น

(๕) สั่งให้กรรมการ พนักงาน ลูกจ้าง หรือผู้สอบบัญชีของผู้ประกอบธุรกิจ หรือผู้รวบรวมหรือประมวลผลข้อมูลของผู้ประกอบธุรกิจด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์หรือเครื่องมืออื่นใดมาให้อัยคำ หรือส่งสำเนาหรือแสดงสมุดบัญชี เอกสาร ดวงตรา หรือหลักฐานอื่นเกี่ยวกับกิจการ การดำเนินงาน สินทรัพย์ และหนี้สินของผู้ประกอบธุรกิจหรือสั่งให้บุคคลดังกล่าว ส่งข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ที่เกี่ยวข้องด้วยก็ได้

(๖) สั่งให้บุคคลใด ๆ ที่จะเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่มาให้อัยคำ หรือส่งสำเนาหรือแสดงสมุดบัญชี เอกสาร หลักฐาน หรือข้อมูลอื่นใดที่เกี่ยวข้องหรือจำเป็นแก่การปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่

(๗) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นบัญญัติให้เป็นหน้าที่และอำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือตามที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการหรือผู้อำนวยการในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้บุคคลที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

เมื่อได้เข้าไปและลงมือทำการตรวจสอบตาม (๑) หรือ (๓) แล้ว ถ้ายังดำเนินการไม่เสร็จ จะกระทำต่อไปในเวลากลางคืนหรือนอกเวลาทำการของสถานที่นั้นก็ได้

การใช้อำนาจตาม (๖) จะต้องเป็นการกระทำต่อบุคคลที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับเรื่องที่ดำเนินการตรวจสอบ และต้องได้รับความเห็นชอบจากสำนักงานก่อน และพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องกำหนดระยะเวลาอันสมควรที่จะให้บุคคลดังกล่าวปฏิบัติตามคำสั่งได้

มาตรา ๖๗ ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวแก่บุคคลที่เกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๖๘ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๘ โทษทางอาญา

มาตรา ๖๙ ผู้ใดประกอบธุรกิจเป้าหมายตามประเภทและขอบเขตที่คณะกรรมการประกาศกำหนดตามมาตรา ๓๕ โดยมีได้รับอนุญาต ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สองปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท และปรับอีกไม่เกินวันละหนึ่งหมื่นบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่

มาตรา ๗๐ ผู้ประกอบธุรกิจใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕๖ หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไข ตามมาตรา ๓๙ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามแสนบาท และปรับอีกไม่เกินวันละหนึ่งหมื่นบาทตลอดเวลาที่ยังมิได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา ๗๑ ผู้ประกอบธุรกิจใดไม่ปฏิบัติตามประกาศหรือคำสั่งตามมาตรา ๖๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าแสนบาท และปรับอีกไม่เกินวันละหนึ่งหมื่นบาทตลอดเวลาที่ยังมิได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา ๗๒ ผู้ประกอบธุรกิจใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๑ มาตรา ๔๕ หรือมาตรา ๕๓ หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์วิธีการ เงื่อนไข หรือคำสั่งที่กำหนดตามมาตรา ๖๔ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งล้านบาท และปรับอีกไม่เกินวันละหนึ่งหมื่นบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่ หรือจนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา ๗๓ ผู้ใดแจ้งข้อความหรือให้ถ้อยคำอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อความจริงซึ่งควรบอกให้แจ้งในสาระสำคัญต่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือสำนักงาน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี และปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

มาตรา ๗๔ ผู้ใดถอน ทำให้เสียหาย ทำลาย หรือทำให้ไร้ประโยชน์ซึ่งตราหรือเครื่องหมายซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ประทับหรือหมายไว้ที่สิ่งนั้น ๆ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๕ ผู้ใดทำให้เสียหาย ทำลาย ซ่อนเร้น เอาไปเสีย หรือทำให้สูญหายหรือไร้ประโยชน์ซึ่งทรัพย์สินหรือเอกสารใด ๆ อันพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ยึดอายัด รักษาไว้ หรือสั่งให้ส่ง เพื่อเป็นพยานหลักฐาน หรือเพื่อบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย ไม่ว่าพนักงานเจ้าหน้าที่จะรักษา ทรัพย์สินหรือเอกสารนั้นไว้เอง หรือสั่งให้ผู้นั้นหรือผู้อื่นส่งหรือรักษาไว้ก็ตาม ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงสามปี หรือปรับตั้งแต่หกหมื่นบาทถึงสามแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๖ กรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้มีอำนาจในการจัดการของผู้ประกอบธุรกิจผู้ใด โดยทุจริต หลอกลวงด้วยการแสดงข้อความอันเป็นเท็จแก่ประชาชน หรือด้วยการปกปิดความจริงซึ่งควรบอกให้แก่ประชาชนทราบ และโดยการหลอกลวงดังกล่าวนี้ได้นำไปซึ่งทรัพย์สินจากประชาชน ผู้ถูกหลอกลวงหรือบุคคลที่สาม หรือทำให้ประชาชนผู้ถูกหลอกลวงหรือบุคคลที่สาม ทำถอน หรือทำลายเอกสารสิทธิ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่ห้าแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท

มาตรา ๗๗ กรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้มีอำนาจในการจัดการของผู้ประกอบธุรกิจผู้ใด ซึ่งได้รับมอบหมายให้จัดการทรัพย์สินของผู้ประกอบธุรกิจหรือทรัพย์สินที่ผู้ประกอบธุรกิจเป็นเจ้าของรวมอยู่ด้วย กระทำผิดหน้าที่ของตนด้วยประการใด ๆ โดยทุจริตจนเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ประโยชน์ในลักษณะ

ที่เป็นทรัพย์สินของผู้ประกอบธุรกิจ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่ห้าแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท

มาตรา ๗๘ กรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้มีอำนาจในการจัดการของผู้ประกอบธุรกิจผู้ใด ครอบครองทรัพย์สิน ซึ่งเป็นของผู้ประกอบธุรกิจหรือซึ่งผู้ประกอบธุรกิจเป็นเจ้าของรวมอยู่ด้วย เปียดบังเอาทรัพย์สินนั้นเป็นของตนหรือบุคคลที่สามโดยทุจริต ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่ห้าแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท

มาตรา ๗๙ กรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้มีอำนาจในการจัดการของผู้ประกอบธุรกิจผู้ใด เอาไปเสีย ทำให้เสียหาย ทำลาย ทำให้เสื่อมค่า หรือทำให้ไร้ประโยชน์ซึ่งทรัพย์สินอันผู้ประกอบธุรกิจมีหน้าที่ดูแลหรือที่อยู่ในความครอบครองของผู้ประกอบธุรกิจ ถ้าได้กระทำให้เกิดความเสียหายแก่ผู้อื่นหรือประชาชน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี และปรับไม่เกินห้าแสนบาท

มาตรา ๘๐ กรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้มีอำนาจในการจัดการของผู้ประกอบธุรกิจผู้ใด กระทำการดังต่อไปนี้ โดยรู้ว่าเจ้าหน้าที่ของผู้ประกอบธุรกิจหรือเจ้าหน้าที่ของบุคคลอื่น ซึ่งจะใช้สิทธิของเจ้าหน้าที่ผู้ประกอบธุรกิจ บังคับการชำระหนี้จากผู้ประกอบธุรกิจ หรือใช้หรืออาจจะใช้สิทธิเรียกร้องทางศาลให้ชำระหนี้ เพื่อมิให้เจ้าหน้าที่ได้รับชำระหนี้ทั้งหมดหรือบางส่วน ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่ห้าแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท

- (๑) ย้ายไปเสีย ซ่อนเร้น หรือโอนไปให้แก่ผู้อื่นซึ่งทรัพย์สินของผู้ประกอบธุรกิจ หรือ
- (๒) ลงบัญชีหรือกระทำการอื่นใดซึ่งทำให้ปรากฏว่าผู้ประกอบธุรกิจเป็นหนี้ซึ่งไม่เป็นความจริง

มาตรา ๘๑ กรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้มีอำนาจในการจัดการของผู้ประกอบธุรกิจผู้ใด กระทำการหรือไม่กระทำการเพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายเพื่อตนเองหรือผู้อื่น อันเป็นการเสียหายแก่ผู้ประกอบธุรกิจ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่ห้าแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท

มาตรา ๘๒ กรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้มีอำนาจในการจัดการของผู้ประกอบธุรกิจผู้ใด กระทำหรือยินยอมให้กระทำการดังต่อไปนี้เพื่อลวงให้ผู้ประกอบธุรกิจหรือผู้ถือหุ้นขาดประโยชน์อันควรได้ หรือลวงบุคคลใด ๆ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่ห้าแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท

- (๑) ทำให้เสียหาย ทำลาย เปลี่ยนแปลง ตัดทอน หรือปลอมบัญชี เอกสารหรือหลักประกันของผู้ประกอบธุรกิจหรือที่เกี่ยวข้องกับผู้ประกอบธุรกิจ
- (๒) ลงข้อความเท็จหรือไม่ลงข้อความสำคัญในบัญชี หรือเอกสารของผู้ประกอบธุรกิจ หรือ
- (๓) ทำบัญชีไม่ครบถ้วน ไม่ถูกต้อง ไม่เป็นปัจจุบัน หรือไม่ตรงต่อความเป็นจริง

มาตรา ๘๓ ความผิดตามมาตรา ๗๖ มาตรา ๗๗ มาตรา ๗๘ มาตรา ๗๙ มาตรา ๘๐ มาตรา ๘๑ หรือมาตรา ๘๒ หากผู้กระทำเป็นพนักงานของผู้ประกอบธุรกิจต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น

มาตรา ๘๔ ผู้ใดก่อให้เกิดกรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้มีอำนาจในการจัดการของผู้ประกอบธุรกิจ กระทำ ความผิดตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๗๖ มาตรา ๗๗ มาตรา ๗๘ มาตรา ๗๙ มาตรา ๘๐ มาตรา ๘๑ หรือมาตรา ๘๒ ไม่ว่าด้วยการใช้ สิ่ง ชู้เชี่ย จ้าง หรือด้วยวิธีอื่นใด ต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น

มาตรา ๘๕ ผู้ใดกระทำความผิดประการใด ๆ อันเป็นการช่วยเหลือหรือให้ความสะดวกในการที่กรรมการ ผู้จัดการ ผู้มีอำนาจในการจัดการของผู้ประกอบธุรกิจ กระทำความผิดตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๗๖ มาตรา ๗๗ มาตรา ๗๘ มาตรา ๗๙ มาตรา ๘๐ มาตรา ๘๑ หรือมาตรา ๘๒ ไม่ว่าก่อน หรือขณะกระทำความผิด ต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ เว้นแต่ผู้นั้นมิได้รู้ถึงการช่วยเหลือหรือให้ความสะดวกนั้น

มาตรา ๘๖ ผู้ใดล่วงรู้กิจการของผู้ประกอบธุรกิจใดเนื่องจากการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ที่กำหนดในกฎหมายหรือเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ในการช่วยเหลือผู้ที่ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ที่กำหนดในกฎหมาย อันเป็นกิจการที่ตามปกติวิสัยจะพึงสงวนไว้ไม่เปิดเผย ถ้าผู้นั้นนำไปเปิดเผยแก่บุคคลอื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่การเปิดเผยในกรณี ดังต่อไปนี้

- (๑) การเปิดเผยตามหน้าที่หรือเพื่อประโยชน์แก่การสอบสวนหรือการพิจารณาคดี
- (๒) การเปิดเผยเกี่ยวกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้
- (๓) การเปิดเผยแก่ผู้สอบบัญชีของผู้ประกอบธุรกิจนั้นหรือหน่วยงานในประเทศและต่างประเทศที่มีอำนาจหน้าที่ในการกำกับผู้ประกอบธุรกิจนั้น
- (๔) การเปิดเผยข้อมูลเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานในประเทศและต่างประเทศที่มีอำนาจหน้าที่ในการกำกับผู้ประกอบธุรกิจ หรือธุรกิจทางการเงิน ตามข้อตกลงที่มีระหว่างกัน
- (๕) การเปิดเผยเพื่อประโยชน์ในการแก้ไขฐานะการดำเนินงานของผู้ประกอบธุรกิจนั้น
- (๖) การเปิดเผยเพื่อประโยชน์ในการให้สินเชื่อของผู้ประกอบธุรกิจ
- (๗) การเปิดเผยความลับของลูกค้าหรือผู้บริโภคมของผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกเปิดเผยต่อสาธารณชนแล้ว

(๘) การเปิดเผยความลับของลูกค้าหรือผู้บริโภคมของผู้ประกอบธุรกิจซึ่งลูกค้าหรือผู้บริโภคมดังกล่าวให้ความยินยอมแล้ว

(๙) การเปิดเผยให้แก่บริษัทที่อยู่ในกลุ่มธุรกิจทางการเงินเดียวกัน

(๑๐) การเปิดเผยเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามที่กฎหมายบัญญัติไว้

มาตรา ๘๗ ผู้ใดล่วงรู้หรือได้มาซึ่งความลับของผู้ประกอบธุรกิจโดยเหตุที่เป็นผู้มีอำนาจในการจัดการหรือเป็นพนักงาน และเปิดเผยความลับนั้นในประการที่น่าจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลอื่นหรือประชาชน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับกับการเปิดเผยตามกรณีในมาตรา ๘๖ วรรคสอง

มาตรา ๘๘ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการ หรือผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องสั่งการหรือกระทำการ และละเว้นไม่สั่งการหรือไม่กระทำการจนเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้นกระทำความผิด ผู้นั้นต้องรับโทษ ตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย

มาตรา ๘๙ ความผิดตามมาตรา ๗๐ และมาตรา ๗๒ ให้คณะกรรมการที่รัฐมนตรีแต่งตั้งมีอำนาจเปรียบเทียบได้

คณะกรรมการที่รัฐมนตรีแต่งตั้งตามวรรคหนึ่งให้มีจำนวนสามคน โดยอย่างน้อยต้องเป็นพนักงานสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาหนึ่งคน

เมื่อคณะกรรมการได้ทำการเปรียบเทียบ และผู้ต้องหาได้ชำระค่าปรับตามจำนวน และภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนดแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

หมวด ๙
มาตรการปรับเป็นพินัย

มาตรา ๙๐ ผู้ประกอบธุรกิจใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๕๕ มาตรา ๕๗ หรือมาตรา ๖๓ หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ เงื่อนไข วิธีการ หรือคำสั่งที่กำหนดตามมาตรา ๓๗ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๘ หรือมาตรา ๖๓ ต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินหนึ่งล้านบาท และชำระค่าปรับเป็นพินัยอีกไม่เกินวันละหนึ่งหมื่นบาทตลอดเวลาที่ยังมีได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา ๙๑ ผู้ประกอบธุรกิจใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๒ มาตรา ๔๓ มาตรา ๕๙ หรือมาตรา ๖๒ ต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินห้าแสนบาท และชำระค่าปรับเป็นพินัยอีกไม่เกินวันละห้าพันบาทตลอดเวลาที่ยังมีได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๙๒ ในวาระเริ่มแรก ให้รัฐบาลจัดสรรทุนประเดิมให้แก่สำนักงานตามความจำเป็น

มาตรา ๙๓ ในวาระเริ่มแรก ให้คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการตามมาตรา ๖ (๑) (๒) เพื่อปฏิบัติหน้าที่ทำตามพระราชบัญญัตินี้ไปพลางก่อน จนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ตามพระราชบัญญัตินี้

ให้ผู้อำนวยการดำเนินการให้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามพระราชบัญญัตินี้ให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๙๔ ในวาระเริ่มแรก ให้ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้างหรือผู้ปฏิบัติงานอื่นใด ในหน่วยงานของรัฐที่รัฐมนตรีแต่งตั้ง ทำหน้าที่ผู้อำนวยการตามพระราชบัญญัตินี้ไปพลางก่อน จนกว่าจะมีการแต่งตั้งผู้อำนวยการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ต้องแต่งตั้งให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบ วันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๙๕ ให้ดำเนินการจัดตั้งสำนักงานให้แล้วเสร็จเพื่อปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัตินี้ ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๙๖ ในวาระเริ่มแรก ให้รัฐมนตรีเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง หรือ ผู้ปฏิบัติงานอื่นใดในส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐ มาปฏิบัติงานเป็นพนักงาน ของสำนักงานเป็นการชั่วคราวภายในระยะเวลาที่คณะรัฐมนตรีกำหนด โดยต้องพิจารณาตกลงกับส่วนราชการ หรือหน่วยงานของรัฐนั้นก่อน และข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง หรือผู้ปฏิบัติงานอื่นใดนั้นต้องสมัครใจ และหัวหน้าส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐต้นสังกัดได้เห็นชอบแล้ว

ให้ถือว่าข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง หรือผู้ปฏิบัติงานอื่นใดในส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐที่มาปฏิบัติงานในสำนักงานเป็นการชั่วคราวตามวรรคหนึ่งไม่ขาดจากสถานภาพเดิม และคงได้รับเงินเดือน หรือค่าจ้างแล้วแต่กรณีจากสังกัดเดิม ทั้งนี้ คณะกรรมการอาจกำหนดค่าตอบแทนพิเศษให้แก่ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง หรือผู้ปฏิบัติงานอื่นใดในส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐตามวรรคหนึ่งในระหว่างปฏิบัติงานในสำนักงานด้วยก็ได้

ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่จัดตั้งสำนักงานแล้วเสร็จ ให้สำนักงานดำเนินการคัดเลือก ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง หรือผู้ปฏิบัติงานอื่นใดในส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐตามวรรคหนึ่ง ซึ่งสมควรใจเปลี่ยนไปเป็นพนักงานของสำนักงาน เพื่อบรรจุเป็นพนักงานของสำนักงานต่อไป

ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง หรือผู้ปฏิบัติงานอื่นใดในส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐ ผู้ใดได้รับการคัดเลือกและบรรจุตามวรรคสาม ให้มีสิทธิในระยะเวลาทำงานที่เคยทำงานอยู่ในสังกัดเดิม ต่อเนื่องรวมกับระยะเวลาทำงานในสำนักงานตามพระราชบัญญัตินี้

การบรรจุข้าราชการตามมาตรานี้ให้ถือว่าเป็นการให้ออกจากราชการเพราะเลิก หรือยุบตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการหรือกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

ในกรณีที่พนักงาน ลูกจ้าง หรือผู้ปฏิบัติงานอื่นใดในหน่วยงานของรัฐได้รับการคัดเลือก และบรรจุตามวรรคสามได้รับสิทธิประโยชน์ใดจากสังกัดเดิม ให้สำนักงานพิจารณาสิทธิประโยชน์ ให้แก่พนักงาน ลูกจ้าง หรือผู้ปฏิบัติงานนั้นด้วย

.....

.....

อัตราค่าธรรมเนียม

๑. การขอรับใบอนุญาต	ครั้งละ ๑,๔๐๐,๐๐๐ บาท
๒. ใบอนุญาตครั้งแรก	ฉบับละ ๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๓. ใบอนุญาตรายปี	ปีละ ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๔. การต่ออายุใบอนุญาตรายปี	ปีละ ๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๕. ใบแทนใบอนุญาต	ฉบับละ ๘,๐๐๐ บาท

บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติศูนย์กลางการประกอบธุรกิจทางการเงิน
พ.ศ.

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะได้เสนอร่างพระราชบัญญัติศูนย์กลางการประกอบธุรกิจทางการเงิน พ.ศ. ต่อสภาผู้แทนราษฎร และได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติตามข้อ ๑๑๐ ของข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

เพื่อส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางทางการเงินของโลกและดึงดูดผู้ประกอบการธุรกิจทางการเงินจากต่างประเทศให้มาประกอบธุรกิจในไทย จึงต้องมีการกำหนดแนวทางในการส่งเสริม และกำกับดูแลแก่ผู้ประกอบการเป้าหมายโดยเฉพาะ รวมถึงการให้สิทธิประโยชน์ต่าง ๆ อันจะช่วยพัฒนาระบบนิเวศของอุตสาหกรรมการเงิน รวมถึงพัฒนาบุคลากรและโครงสร้างพื้นฐานให้สอดคล้องกับความต้องการของบริษัทด้านการเงินระดับโลก จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ร่าง พ.ร.บ. ประกอบด้วย ๙ หมวด ๙๖ มาตรา โดยสรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

๒.๑ บททั่วไป

๑) ร่าง พ.ร.บ. ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เว้นแต่บทบัญญัติในหมวด ๔ การอนุญาตให้ประกอบธุรกิจเป้าหมาย หมวด ๕ การส่งเสริมและสิทธิประโยชน์ และหมวด ๖ การกำกับดูแลการประกอบธุรกิจภายใต้การส่งเสริม ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนด ๓๖๐ วัน นับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา (มาตรา ๒)

๒) กำหนดนิยามของ ผู้ประกอบธุรกิจ ธุรกิจเป้าหมาย ธุรกิจธนาคารพาณิชย์ ธุรกิจธนาคารดิจิทัล ธุรกิจบริการการชำระเงิน ธุรกิจหลักทรัพย์ ธุรกิจสัญญาซื้อขายล่วงหน้า ธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล ธุรกิจประกันภัย ธุรกิจนายหน้าประกันภัยต่อผู้มีอำนาจในการจัดการ ผู้ถือหุ้นรายใหญ่ ผู้มีถิ่นที่อยู่ต่างประเทศ หน่วยงานของรัฐ คณะกรรมการ สำนักงาน ผู้อำนวยการ พนักงานเจ้าหน้าที่ และรัฐมนตรี (มาตรา ๓) ทั้งนี้ นิยามที่สำคัญและเป็นไปตามนโยบายและแนวทางในการจัดตั้ง Financial Hub ดังนี้

๒.๑) “ธุรกิจเป้าหมาย” หมายความว่า ธุรกิจ ดังนี้ (๑) ธุรกิจธนาคารพาณิชย์ (๒) ธุรกิจธนาคารดิจิทัล (๓) ธุรกิจบริการการชำระเงิน (๔) ธุรกิจหลักทรัพย์ (๕) ธุรกิจสัญญาซื้อขายล่วงหน้า (๖) ธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล (๗) ธุรกิจประกันภัย (๘) ธุรกิจนายหน้าประกันภัยต่อ และ (๙) ธุรกิจทางการเงินหรือธุรกิจอื่นที่เกี่ยวข้องหรือสนับสนุนธุรกิจทางการเงินตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

๒.๒) ผู้มีถิ่นที่อยู่ต่างประเทศ หมายความว่า บุคคลที่ไม่มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย
ดังต่อไปนี้

- (๑) นิติบุคคลที่ตั้งอยู่นอกประเทศไทยและจัดตั้งตามกฎหมายของต่างประเทศ
- (๒) องค์กรของรัฐบาลต่างประเทศที่ตั้งอยู่นอกประเทศไทย
- (๓) สำนักงานสาขาของนิติบุคคลไทยที่ตั้งอยู่นอกประเทศไทย
- (๔) ตัวแทนของนิติบุคคลไทยที่ตั้งอยู่นอกประเทศไทยและจัดตั้งตามกฎหมายของต่างประเทศ และ
- (๕) บุคคลธรรมดาที่ไม่มีสัญชาติไทย และไม่มีใบต่างด้าว หรือใบสำคัญถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย

๓) ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๕)

๒.๒ หมวด ๑ คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมศูนย์กลางการประกอบธุรกิจทางการเงิน

(มาตรา ๖ - ๑๔)

๑) ให้คณะกรรมการประกอบด้วย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง เป็นประธาน กรรมการ กรรมการโดยตำแหน่ง ๘ คน ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงมหาดไทย ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย เลขาธิการคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และเลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน และ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนไม่น้อยกว่า ๓ คน แต่ไม่เกิน ๕ คน โดยต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิด้านการเงิน ด้านกฎหมายทางการเงิน และด้านบัญชี ด้านละ ๑ คน (มาตรา ๖)

๒) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องมีสัญชาติไทย และมีอายุไม่ต่ำกว่า ๓๕ ปี ในวันที่ได้รับแต่งตั้ง รวมทั้งไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนด เช่น เป็นคนไร้ความสามารถ เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก และเป็นบุคคลล้มละลาย เป็นต้น (มาตรา ๗)

๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีวาระการดำรงตำแหน่งครั้งละ ๔ ปี (มาตรา ๘) และพ้นจากตำแหน่ง เมื่อตาย ลาออก อายุครบ ๗๐ ปีบริบูรณ์ คณะรัฐมนตรีให้ออกจากตำแหน่ง ขาดคุณสมบัติ หรือมีลักษณะต้องห้าม (มาตรา ๙)

๔) คณะกรรมการมีหน้าที่และอำนาจในการกำหนดนโยบายเพื่อส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็น Financial Hub กำหนดแนวทางการส่งเสริมธุรกิจเป้าหมาย กำหนดสิทธิประโยชน์ด้านภาษีอากร กำหนดประเภทและขอบเขตของการอนุญาตในการประกอบธุรกิจเป้าหมาย กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข ในการขออนุญาต และพิจารณาการอนุญาต รวมทั้งการเพิกถอนการอนุญาต กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการส่งเสริมและสิทธิประโยชน์ในการประกอบธุรกิจเป้าหมาย ติดตามและประเมินผลการดำเนินการ ส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็น Financial Hub และกำกับดูแลสำนักงาน (มาตรา ๑๐)

๕) กำหนดเงื่อนไขการประชุมคณะกรรมการและการวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุม (มาตรา ๑๑) การดำเนินการกรณีกรรมการผู้ใดมีส่วนได้เสียในเรื่องที่พิจารณา (มาตรา ๑๒) กำหนดให้คณะกรรมการอาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อปฏิบัติงานตามที่คณะกรรมการมอบหมายก็ได้ (มาตรา ๑๓) และเป็ยประชุมและประโยชน์ตอบแทนของคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะรัฐมนตรีกำหนด (มาตรา ๑๔)

๒.๓ หมวด ๒ สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมศูนย์กลางการประกอบธุรกิจทางการเงิน (มาตรา ๑๕ - ๒๖)

๑) ให้มีสำนักงานเป็นหน่วยงานของรัฐที่มีฐานะเป็นนิติบุคคลและไม่เป็นส่วนราชการ มีสำนักงานใหญ่อยู่ในกรุงเทพมหานครหรือสถานที่ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา เพื่อส่งเสริมให้ประเทศไทย เป็น Financial Hub ส่งเสริมให้มีการประกอบธุรกิจเป้าหมายในประเทศไทย ส่งเสริมให้เกิดการถ่ายทอดความรู้ความเชี่ยวชาญ และกำกับดูแลการประกอบธุรกิจเป้าหมาย (มาตรา ๑๕ และ ๑๖) รวมถึงการปฏิบัติงานธุรการให้แก่คณะกรรมการ และการปฏิบัติงานอื่นที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมให้ประเทศไทย เป็น Financial Hub (มาตรา ๑๗ และ ๑๘)

๒) ทุนและทรัพย์สินในการดำเนินงานของสำนักงาน ประกอบด้วย (๑) ทุนประเดิมที่รัฐบาลจัดสรร (๒) เงินอุดหนุนทั่วไปที่รัฐบาลจัดสรรให้ (๓) เงินหรือทรัพย์สินที่มีผู้บริจาคให้ โดยห้ามรับเงินจากผู้ประกอบธุรกิจหรือบุคคลอื่นใดที่อาจได้รับประโยชน์จากการดำเนินงานของสำนักงาน (๔) ค่าธรรมเนียม

และค่าบริการ และ (๕) ดอกผลหรือผลประโยชน์อื่นที่เกิดจากเงินหรือทรัพย์สินของสำนักงาน (มาตรา ๑๙) ทั้งนี้ อสังหาริมทรัพย์ที่สำนักงานได้มาโดยการซื้อหรือแลกเปลี่ยนจากรายได้ของสำนักงานให้เป็นกรรมสิทธิ์ของสำนักงาน (มาตรา ๒๐)

๓) การเก็บรักษาและการเบิกจ่ายเงินของสำนักงาน ให้เป็นไปตามข้อบังคับที่คณะกรรมการกำหนด (มาตรา ๒๑) ให้สำนักงานวางและรักษาไว้ซึ่งระบบบัญชีที่เหมาะสม (มาตรา ๒๒) ให้สำนักงานจัดให้มีการตรวจสอบภายในเป็นประจำ และให้คณะกรรมการแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบ (มาตรา ๒๓) ให้สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินหรือผู้สอบบัญชีอิสระเป็นผู้ตรวจสอบรายงานทางการเงินของสำนักงาน และรายงานต่อคณะกรรมการเพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรีภายใน ๑๒๐ วันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี (มาตรา ๒๔ และ ๒๕) โดยให้สำนักงานทำรายงานประจำปีเสนอคณะรัฐมนตรีภายใน ๑๕๐ วันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี และเผยแพร่ต่อสาธารณชน (มาตรา ๒๖)

๒.๔ หมวด ๓ ผู้อำนวยการ (มาตรา ๒๗ - ๓๔)

๑) ให้คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งผู้อำนวยการสำนักงาน (มาตรา ๒๗) ซึ่งต้องเป็นผู้มีความรู้ ความชำนาญ มีสัญชาติไทย มีอายุไม่เกิน ๖๕ ปีในวันที่ได้รับแต่งตั้ง สามารถทำงานให้แก่สำนักงานได้เต็มเวลา และไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่ร่าง พ.ร.บ. กำหนด เช่น เคยดำรงตำแหน่งในธุรกิจเป้าหมายหรือธุรกิจด้านการเงินเว้นแต่จะพ้นจากตำแหน่งมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปี เคยพ้นจากตำแหน่งเพราะขาดความเหมาะสมที่จะได้รับความไว้วางใจให้บริหารจัดการกิจการ เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำความผิดตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจเป้าหมาย เป็นต้น (มาตรา ๒๘) ทั้งนี้ ผู้อำนวยการและรองผู้อำนวยการจะต้องไม่เป็นผู้มีส่วนได้เสียในกิจการที่กระทำกับสำนักงาน (มาตรา ๓๒)

๒) การแต่งตั้งผู้อำนวยการให้ทำเป็นสัญญา และผู้อำนวยการอยู่ในตำแหน่งไม่เกินคราวละ ๔ ปี และจะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกิน ๒ วาระไม่ได้ (มาตรา ๒๙) และพ้นจากตำแหน่งเมื่อตาย ลาออก ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้าม ไม่ผ่านการประเมินผลงาน หรือคณะรัฐมนตรีมีมติให้ออก (มาตรา ๓๐)

๓) ผู้อำนวยการสำนักงานมีหน้าที่และอำนาจในการบริหารกิจการของสำนักงาน ให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามวัตถุประสงค์ของสำนักงานรับผิดชอบการบริหารกิจการ ของสำนักงาน และกำหนดระเบียบและวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของสำนักงาน (มาตรา ๓๑)

๔) ให้ผู้อำนวยการเป็นผู้แทนของสำนักงาน และในกรณีที่ผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองผู้อำนวยการเป็นผู้รักษาการแทน (มาตรา ๓๓ และ ๓๔)

๒.๕ หมวด ๔ การอนุญาตให้ประกอบธุรกิจเป้าหมาย (มาตรา ๓๕ - ๔๕)

๑) ประเภทและขอบเขตของการอนุญาตในการประกอบธุรกิจเป้าหมายให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด (มาตรา ๓๕)

๒) ไม่ให้นำกฎหมายว่าด้วยธุรกิจสถาบันการเงิน ระบบการชำระเงิน หลักทรัพย์ และตลาดหลักทรัพย์ สัญญาซื้อขายล่วงหน้า การประกอบธุรกิจสินทรัพย์ดิจิทัล การประกันชีวิต การประกันวินาศภัย และคนเข้าเมือง มาบังคับใช้กับการประกอบธุรกิจเป้าหมายตามประเภทและขอบเขตของการอนุญาตที่คณะกรรมการกำหนด เว้นแต่ผู้ประกอบการนั้นเป็นบริษัทในกลุ่มธุรกิจตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง (มาตรา ๓๖)

๓) ให้สถานที่ประกอบธุรกิจเป้าหมายตั้งอยู่ในบริเวณเขตพื้นที่อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา และเขตพื้นที่ตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา (มาตรา ๓๗) และการประกอบธุรกิจเป้าหมายจะกระทำได้เฉพาะบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดซึ่งจดทะเบียนในประเทศไทย หรือสาขาของนิติบุคคลต่างประเทศ โดยได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการ (มาตรา ๓๘)

๔) ในกรณีที่มีเหตุอันอาจส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพของระบบเศรษฐกิจและระบบการเงินของประเทศ หรือประโยชน์ของประชาชน ให้คณะกรรมการตามข้อเสนอแนะของสำนักงาน ธนาकर แห่งประเทศไทย (ธปท.) สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) หรือสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (คปภ.) มีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขเพิ่มเติมที่ผู้ประกอบธุรกิจใน Financial Hub ต้องปฏิบัติได้ หรือ ธปท. ก.ล.ต. และ คปภ. จะกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขเพิ่มเติมก็ได้ โดยหารือร่วมกับคณะกรรมการ (มาตรา ๓๙)

๕) กรรมการ ผู้มีอำนาจในการจัดการ และผู้ถือหุ้นรายใหญ่ และกรรมการหรือผู้มีอำนาจในการจัดการของผู้ถือหุ้นรายใหญ่ของนิติบุคคลที่ประสงค์จะยื่นคำขอประกอบธุรกิจเป้าหมาย ต้องมีคุณลักษณะและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนด เช่น เคยถูกถอดถอนหรือพ้นจากตำแหน่ง เคยกระทำการที่เข้าไปมีส่วนร่วมในการตัดสินใจใดอันอาจก่อให้เกิดผลประโยชน์ทับซ้อน (Conflict of interest) เป็นต้น (มาตรา ๔๐)

๖) ให้ผู้ประกอบธุรกิจใน Financial Hub ประกอบธุรกิจได้เฉพาะธุรกิจเป้าหมายตามประเภทและขอบเขตที่ได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการ (มาตรา ๔๑) โดยไม่สามารถมอบการบริหารจัดการทั้งหมดหรือบางส่วน หรือยินยอมให้บุคคลอื่นเป็นผู้มีอำนาจประกอบธุรกิจแทนไม่ได้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากสำนักงานก่อน (มาตรา ๔๒) การขอต่ออายุและการขอรับใบแทนให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และอัตราค่าธรรมเนียมที่คณะกรรมการประกาศกำหนด (มาตรา ๔๓ และ ๔๔) และการจะเลิก ควบ หรือโอนการประกอบธุรกิจ ต้องขออนุญาตต่อคณะกรรมการ (มาตรา ๔๕)

๒.๖ หมวด ๕ การส่งเสริมและสิทธิประโยชน์ (มาตรา ๔๖ - ๕๒)

๑) ให้ผู้ประกอบธุรกิจใน Financial Hub ได้รับการยกเว้นจากการจำกัดสิทธิของจนต่างด้าวตามกฎหมายว่าด้วยอาคารชุด (มาตรา ๔๗) ได้รับสิทธิสิทธิในการนำคนต่างด้าวเข้ามาและอยู่ในราชอาณาจักร (มาตรา ๔๘ และ ๔๙) ถือว่าเป็นบุคคลที่มีถิ่นที่อยู่ต่างประเทศภายใต้กฎหมายว่าด้วยการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน (มาตรา ๕๐) และคณะกรรมการอาจประกาศให้สามารถประกอบวิชาชีพใดที่มีกฎหมายกำหนดให้ต้องมีสัญชาติไทยหรือต้องได้รับใบอนุญาต จดทะเบียน หรือรับรองก่อนการประกอบวิชาชีพในบริเวณเขตพื้นที่ตามที่กำหนดได้ (มาตรา ๕๑)

๒) ในกรณีที่เลิก ควบ หรือโอนการประกอบธุรกิจ ให้สิทธิและประโยชน์ใด ๆ ใช้ได้ต่อไปอีกไม่เกิน ๓ เดือน (มาตรา ๕๒)

๒.๗ หมวด ๖ การกำกับดูแลการประกอบธุรกิจภายใต้การส่งเสริม (มาตรา ๕๓ - ๖๕)

๑) ผู้ประกอบธุรกิจใน Financial Hub ต้องชักชวน ขายสินค้า โฆษณา หรือให้บริการแก่ Non-resident เท่านั้น เว้นแต่เป็นการดำเนินการ ดังนี้ (๑) การให้บริการในลักษณะเป็นตัวแทน นายหน้าค้า จัดจำหน่ายหลักทรัพย์ สัญญาซื้อขายล่วงหน้า หรือสินทรัพย์ดิจิทัล ในต่างประเทศ และ (๒) การชักชวน ขายสินค้า โฆษณา หรือให้บริการแก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทยในลักษณะอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด (มาตรา ๕๓)

๒) คณะกรรมการมีอำนาจประกาศกำหนดหลักเกณฑ์การประกอบธุรกิจใน Financial Hub ตามที่กำหนด เช่น การกำกับดูแลฐานะทางการเงินและผลการดำเนินงาน มาตรฐานในกระบวนการประกอบธุรกิจ การเก็บรักษาและการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลของลูกค้าหรือผู้บริโภค การคุ้มครองลูกค้าหรือผู้บริโภค เป็นต้น (มาตรา ๕๔)

๓) ผู้ประกอบธุรกิจใน Financial Hub ต้องมีสถานที่ประกอบธุรกิจเป้าหมายเป็นหลักแหล่งตั้งอยู่ในบริเวณเขตพื้นที่ตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา และมีจำนวนและสัดส่วน

ของพนักงานคนไทยและคนต่างด้าวในสถานที่ประกอบธุรกิจเป้าหมายตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด (มาตรา ๕๕) และต้องมีการเก็บรักษาเงินหรือทรัพย์สินของลูกค้าหรือผู้บริโภครวม และต้องจัดทำบัญชีเงินหรือทรัพย์สินของลูกค้าหรือผู้บริโภคนั้นแยกแต่ละราย (มาตรา ๕๖) ห้ามตั้งหรือยอมให้บุคคลซึ่งมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๔๐ เป็นหรือทำหน้าที่เป็นกรรมการผู้มีอำนาจในการจัดการ หรือผู้ถือหุ้นรายใหญ่ของผู้ประกอบธุรกิจ (มาตรา ๔๗) และการแต่งตั้งกรรมการหรือผู้มีอำนาจในการจัดการของผู้ประกอบธุรกิจจะต้องได้รับความเห็นชอบจากสำนักงานก่อน (มาตรา ๔๘)

๔) ห้ามมิให้ผู้ประกอบธุรกิจใน Financial Hub จำหน่ายหุ้นจนเป็นเหตุให้บุคคลใดเป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่ เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากสำนักงาน (มาตรา ๕๙) หากฝ่าฝืนจะต้องนำหุ้นในส่วนที่เกินออกจำหน่ายแก่บุคคลอื่น ภายใน ๙๐ วันนับแต่วันที่ได้รับหุ้นนั้นมา (มาตรา ๖๐) และจะจ่ายเงินปันผลหรือผลตอบแทนให้แก่บุคคลนั้นไม่ได้ หรือให้บุคคลนั้นออกเสียงลงคะแนนในที่ประชุมผู้ถือหุ้นตามจำนวนหุ้นในส่วนที่เกินไม่ได้ (มาตรา ๖๑)

๕) หากผู้ประกอบธุรกิจใน Financial Hub ไม่ประกอบธุรกิจหรือหยุดประกอบธุรกิจ คณะกรรมการอำนาจเพิกถอนการอนุญาต (มาตรา ๖๓) หรือกรณีมีฐานะทางการเงินหรือการดำเนินงานที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประชาชน สำนักงานอาจสั่งให้ผู้แก้ไขให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด หรืออาจเสนอให้คณะกรรมการพิจารณาเพิกถอนการอนุญาตได้ (มาตรา ๖๔) และในกรณีที่การดำเนินกิจการอาจส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพของระบบเศรษฐกิจหรือระบบการเงินของประเทศ หรือประโยชน์ของประชาชนอย่างมีนัยสำคัญ ให้คณะกรรมการสั่งระงับการดำเนินกิจการ หรือเพิกถอนการอนุญาตผู้ได้ (มาตรา ๖๕)

๒.๘ หมวด ๗ พนักงานเจ้าหน้าที่ (มาตรา ๖๖ - ๖๘)

พนักงานเจ้าหน้าที่ของสำนักงานสามารถ (๑) เข้าไปในสถานที่ประกอบธุรกิจหรือสถานที่ตั้งของผู้ประกอบธุรกิจใน Financial Hub เพื่อตรวจสอบกิจการ สินทรัพย์ และหนี้สิน รวมทั้งสมุดบัญชี เอกสาร หลักฐาน ระบบคอมพิวเตอร์ หรือข้อมูล (๒) ยึดหรืออายัดทรัพย์สิน เอกสาร หลักฐาน หรือระบบคอมพิวเตอร์ที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบหรือดำเนินคดี และ (๓) สั่งให้กรรมการ พนักงาน ลูกจ้าง หรือผู้สอบบัญชีของผู้ประกอบธุรกิจใน Financial Hub มาให้ถ้อยคำ ส่งสำเนา หรือแสดงสมุดบัญชี เอกสาร ดวงตรา หรือหลักฐานอื่นเกี่ยวกับการดำเนินกิจการ (มาตรา ๖๖ - ๖๘)

๒.๙ หมวด ๘ โทษทางอาญา (มาตรา ๖๙ - ๘๘)

กำหนดโทษทางอาญาในกรณีที่เป็นการกระทำความผิดร้ายแรง เช่น การประกอบธุรกิจเป้าหมายโดยไม่ได้รับอนุญาต การไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ในกรณีที่อาจส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพของระบบเศรษฐกิจและระบบการเงินของประเทศ การประกอบธุรกิจที่นอกเหนือจากที่ได้รับอนุญาต (มาตรา ๗๒) การกระทำความผิดของกรรมการ ผู้จัดการ หรือผู้มีอำนาจในการจัดการของผู้ประกอบธุรกิจที่เป็นการหลอกลวงประชาชนหรือทุจริตเป็นต้น (มาตรา ๖๙ - ๘๘) และกำหนดให้ความผิดอาญาบางฐานสามารถเปรียบเทียบปรับได้ (มาตรา ๘๙)

๒.๑๐ หมวด ๙ มาตรการปรับเป็นพินัย (มาตรา ๙๐ - ๙๑)

กำหนดมาตรการปรับเป็นพินัยในกรณีที่กระทำความผิดที่ไม่ร้ายแรง เช่น การไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์เกี่ยวกับสถานที่ประกอบกิจการ ลักษณะต้องห้ามของผู้ประกอบกิจการ การคุ้มครองผู้บริโภค การรวบรวมกิจการ เป็นต้น (มาตรา ๙๐ และ ๙๑)

๒.๑๑ บทเฉพาะกาล

- ๑) ให้รัฐบาลจัดสรรทุนประเดิมให้แก่สำนักงานตามความจำเป็น (มาตรา ๙๒)
- ๒) ในวาระเริ่มแรก ให้คณะกรรมการโดยตำแหน่งปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อน โดยให้มีการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิให้แล้วเสร็จภายใน ๙๐ วัน (มาตรา ๙๓) ให้ข้าราชการ พนักงาน

ลูกจ้างหรือผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานของรัฐที่รัฐมนตรีแต่งตั้ง ทำหน้าที่ผู้อำนวยการไปพลางก่อน โดยให้มีการแต่งตั้งผู้อำนวยการให้แล้วเสร็จภายใน ๑๘๐ วัน (มาตรา ๙๔) ให้ดำเนินการจัดตั้งสำนักงานให้แล้วเสร็จภายใน ๑๘๐ วัน (มาตรา ๙๕) และให้ข้าราชการ พนักงาน ลูกจ้าง หรือ ผู้ปฏิบัติงานอื่นใดในส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐ มาปฏิบัติงานเป็นพนักงานของสำนักงานเป็นการชั่วคราวภายในระยะเวลาที่คณะรัฐมนตรีกำหนด (มาตรา ๙๖)
